૧૮-૨૧

નવરાત્રીના ગરબા.

ભાગ ૧ લો.

સારદા માતાનો ગરબો ૧ લો.

સરસ્વત સ્વાંમીને અતી સારદા,
ગેરીતે ગાય છે આઈ કનક નંદા;
ટાળો મારા મનડાની આઇ આપદા. ૧
(ઢાળ) ટાળો મનની આપદા ને શેવકની કર્યો સાર મા;
એડા મોડા રાય ભરની ભવ દુઃખ ભંજન હાર મા. ૨
(ચાલ) ભવ દુઃખ ભંજે છે માહાકાળી મા,
હમચી તે ખુંદે છે વળી વળી મા. ૩
[ઢાળ] હમચી ખુંદે વળી વળીને મામૈયા માતંગી મા;
તાળીના તો ટાચક વાગે દેવા સઘળી રમી મા. ૪
(ચાલ) રંગભર કીધલડો શણગાર મા,
કંઠડેની એકાવળો આઇને હાર મા. ૫
(ઢાળ) કંઠડે હાર અનોપમ દિસે સોભા કહી નવ જાયે મા
બાજુબંધ ને ઝાલ્ય ઝુમણાં કાને કુંડળ શોભાએ મા. ૬
(ચાલ) સોભાયે મુસ્તક રાખડી ઝળકે મા;
ઉજ્વળ પુષ્પના ટોડળ લેકે મા. ૭
(ઢાળ) ટોડળ લેકે પુષ્પ તાજાને વીધ્ય વીધના બહુ રંગ મા;
ચરણાં ચોળીને પીતાંમર સોયે માતા અંગ મા. ૮
[ચાલ] અંગડે તે ઉમટ ન માએ મા.

સનમુખ બેઠાં છો ઘરની રાણી મા.
[ઢાળ] સનમુખ બેઠાં શામનીને શાક પાક પકવાન મા;
આદર માને આઇ આરોગ્યાં, આલ્યાં ફોફળ પાન મા. ૧૦
(ચાલ) પાવન માતાજી તમારૂં નામ મા;
કરે સહી કલ્યાણીને કરે કામ મા. ૧૧
પુરો મારા હૈડાની આઇ હામ મા;
(ઢાળ) હામ પુરો હૈડાતણી કનકાઇ કાને ધરજો મા;
સિંહ વાહનની સ્વારી કરીને વેલાં વારે ચડજો મા. ૧૨
(ચાલ) ચડજો તે ચીતડામાં દયા આણી મા;
સમરથ સઘળે તું સપરાણી મા. ૧૩
(ઢાળ) સમરથ સઘળે તું સપરાણી જે તારા ગુણ ગાયે મા
ગાય શીખે ને સાંભળે તેનાં ભવનાં પાતીક જાએ મા. ૧૪
સવંત સતર નવકેતરો ને ઉતમ આસુ માસ મા;
(ચાલ) આસુ સુદ બીજને ગુરૂ વાર મા. ૧૫
ગાયો તે રાસ રશીક અતી સાર મા.
કહે એમ વલ્લભદાસ તમારો મા.
ચરણે રાખીને પાર ઉતારો મા. ૧૬

નવદુરગાનો ગરબો ર જો.

રંગે રમે આનદે રમેરે; આજ નવ દુરગા રંગે રમે;
આદીતે આવ્યાં અલબેલી,
મંડપમાં મતવાલી ભમે રે; આ.જ૦ ૧
સોળે શણગાર માને અંગે સુહાવે,
હીરલા રતન માને અરૂણા સમે રે. આજ૦ ૨

મંગળવારે માજી છે ઉમંગમાં,
ચાચર આવીને ગરબે રમેરે આજ૦ ૩
બુધવારે માજી બેઠાં બીરાજે.
રાસ વિલાસ માનો ગાયો ગમે રે. આજ૦ ૪
ગુરૂવારે આઇ ગરબે રમે છે,
ચંદન પુષ્પ તે માને ગમે રે. આજ૦ ૫
શ્રુગુવારે માજી ભાવ ધરીને,
બ્રાહ્મણ રમે તે માને ગમે રે. આજ૦ ૬
શનીવારે માહાકાળી થયાં છે.
ભીક્ષા ભોજનમન ગમતાં જમેરે. આજ૦ ૭
વલ્લભ કહે માંને ભાવે ભજોને
રાસ વિલાસ માનો ગાયો સમે રે આજ૦ ૮

ચાચર બેઠ્યાનો ગરબો ૩ જો

રંગમાં રંગમાંરંગમાંરે, બાળી બેચર બેઠી મા રંગમાં;
અબેતી બાળીને લીએ રંગ તાળી;
થૈકાર થૈકાર થંભમાંરે, બાળી૦ ૧
અનેક અસુરને માએ સંહાર્યા,
શોભા બની માના સંગમાંરે; બાળી૦ ૨
સોળ શણગાર માના અંગે સોહાવે,
નકી ચુની જડી છે નંગમાંરે; બાળી૦ ૩
ચાચર આગળ છંદજ બોલે,
ગરબે રમે છે આનંદમાંરે; બાળી૦ ૪
ચુવાતી ચંદન કેસર કસ્તુરી,

અબીલ ઉડે આનંદમાંરે; બાળી૦ ૫
ચોસઠ જોગણી મા ચાચર ખેલે;
ગરબો ગાયો આનંદમાંરે; બાળી૦ ૬
લલ્લભ કહે માને ભાવે ભજોને;
જઈ નાયા તે ગંગમાંરે, બાળી૦ ૭

દૈતુને રણમાં રોળ્યાનો ગરબો

દૈતુને રણમાં રોળ્યારે આજ દૈતુને રણમાં રોળ્ય; ૧
માર્યો તે મૈસાસુર મતવાલો,
ચંડ મુંડ ચપટીમાં ચોળ્યારે આ.જ૦ ૨
શુભ નીશુભ તણાં શીશજ છેદ્યાં;
ધુમ્ર લોચન ધમોરયોરે; આજ૦ ૩
બેયે પડયા પડયા કરે હાકાન;
ત્રીશુળ ઉપર તોળ્યારે; આજ૦ ૪
નવ ખડમાં માએ નજરજ કીધી;
ખપર લઈને ખોળ્યા રે આજ૦ ૫
બ્રહ્મણી ઈંદ્રાણી માહેશ્વરી મળીને;
મદ્યની પીયાલા ધોળ્યા રે; આજ૦ ૬
આઠમે દીવશ માયે જગનજ કીધો;
હવનમાં લઈને હોમ્યારે; આજ૦ ૭
કહે વલ્લભ તારો પાર ન જાણું;
બાતેર કોટી દૈત્ય ખોળ્યા રે. આજ૦ ૮

અંબાજીના શણગારનો ગરબો ૫ સો,

પ્રથમ સમરૂ સરસ્વતીને ગુણપતીલાગુ પાય રમવા નીસર્યાંમ
અલબેલી ઇચ્છા ઘણીને ગરબો ગાવા જાય; રમવા૦ ૧
બેચર બાળા સુંદરીને સોળ કરયો શણગાર; રમવા૦
નીલા તે જગનો કંચવો ને કશબે ભર્યા છે તાર, રમવા૦ ૨
લપો પેર્યો લાખનો ને ખુબ બની છે ખાપ; રમવા૦
સાળુ સુંદર ઓઢણું ને સરસ બની છે છાપ; રમવા૦ ૩
પાયેતે નેપુર ઝણઝણે ને ઝાંઝરનો ઝમકાર; રમવા૦
અણવટ વિછવા શોભતાને મેખળાઝીણે સાર રમવા૦ ૪
કાંબીને કડલાં ઠમ ઠમેને ઘુઘરાનો ઘમકાર; રમવા૦
હાથે ચુડી હેમનીને નંગ જડયાં વિશાળ; રમવા૦ ૫
કરમાં ઝળકે કાંકણી ને કાંડે દાણા ચાર, રમવા૦
ગળે તી પારો હેમનો ને ચેસરો ચંદન હાર, રમવા૦ ૬
બાંયે બાજુબંધ બેરખાં ને પોંચીયું લટકે હાથ; રમવા૦
વાંક વિચીત્રને લેરીયાં ને ફુમકાં તેની સાથ રમવા૦ ૭
પરવાળાની પાશરે ને મુગાફળનો હાર, રમવા૦
હીરા માણેક મોઘરા ને રત્ન જડીત્ર અપાર રમવા૦ ૮
તાંત ત્રસંતીયુ ને ટીલડીને નાકે નમણો મોર. રમવા૦
હુલર દીસે હેમનુને ઝુમણાનો ઝળકાર, રમવા૦ ૯
કાને કુંડળ ઝળ હળે ને તેજ તણો નહી પાર; રમવા૦
લોલક ઝળકે હેમનાં ને હીરા જડીત્ર અપાર રમવા૦ ૧૦
નેણેતી કાજળ સારોયાંને કેશરવરણી આડ, રમવા૦
ચોડ્યો કપાળે ચાંદલો ને ચોખા ચોડયા લલાડ રમવા૦ ૧૧
વેણ ગુંથી વીવેકથી ને તરતજ ભરીયાં તેલ, રમવા૦
અંતર અેકેક અતી ઘણાને કેરયુ દીસે ફુલેલ, રમવા૦ ૧૨

સેંથે સીંદુર સારીયા ને દરપણ લીધાં હાથ, રમવા૦
એક એક જોડે મળીને સરવે બેની સાથ, રમવા૦૧૩
સજી શણગાર ઊભાં રહ્યાંને શોભાનો નહી પાર. રમવા૦
અચુર સુખ પરવાળડાંને મુખ ચાવ્યાં તંબોળ, રમવા૦૧૪
દંત બત્રીસ દાડમકળી ને બહુ રંગ રાતા ચોળ. રમવા૦
મુખની શોભા બહુ બનીને શશીયર ઉગ્યો સુર. રમવા૦
સરખે સરખી સહુ મળીને જોબનમાં ભરપુર. રમવા૦
સાતે ઉગ્યા સામટા ને તેથી અદકુ રૂપ, રમવા૦૧૬
સોના ગરબો શીર ધર્યોને રમતાં વાધ્યો રંગ. રમવા૦
સંખલપુરના ચોકમાં ને ચોસઠ બેની સંગ. રમવા૦૧૭
ફેર ફેરે બહુ ફુદડીને માના મંગળ ગાય. રમવા૦
મુખથી એવું ઉચરેને ઉદયો જય જય થાય. રમવા૦૧૮
છત્રીસ વાજાં વાજીયાંને શરણાઈના ઠોર; રમવા૦
ખગોળ ભગોળ ગાજી રહ્યાંને થાએ સોંભકોર રમવા૦૧૯
ઢોલક વાજે દુદભીને ખુબ બન્યો છે ખેલ. રમવા૦
તાળ મૃદંગના વાજમાં ને ફરતી ફુદડી ફેર રમવા૦૨૦
નવરાત્રી તો નવે રમ્યાંને, તૃપ્ત થયાં છે તન. રમવા૦
દસરાને દીન પારણાં ને હોમ કીધા હવન. રમવા૦૨૧
રમી જમીને ચાલીયાંને દેવી ગયાં દરબાર, રમવા૦
બહુચર ગુણવંતી ગોખમાં ને સુખ પામ્યાં સંસાર રમ૦
માગ્યા પુરણ મન છોને ધન્ય દારા સતાન. રમવા૦
આશાગાર રાખે તાથરોને પામે પુરણ મન. રમવા૦૨૩
તીથી અજવાળી બીજ છે ને લખીયો છે ગુરૂવાર રમવા૦
ગાય શીખેને સાંભળે તેની બહુચર પૂરે આશ, રમવા૦૨૪

ને તું છો તારણ હાર   રમવા૦
રે આઈ તારો આધાર. રમવા૦૨૫

જોગમાયાનો ગરબો ૬ ઠો

દયા દરશન દયોને દયાળી જગત જોગ માયારે;
નવ નોરતાંની રાત હવે આવી   જગત૦ ૧
શકતી ગરબે રમવા ને આવો,   જગત૦
નીત્ય નવા નવા રંગ લાવો.   જગત૦ ૨
આવી આસુ સુદ બીજ અજવાળી જગત૦
કેમ રૂપે થયાં માહાકાળી.   જગત૦ ૩
દેવી ગરબે રમે છે વાળી વાળી   જગત૦
દેવી દીસો છો જુગમાં દીવાળી;   જગત૦ ૪
પગ પ્રહારે પ્રથ્વી ધરણી;   જગત૦
સાત પાતાળે શેશ ગડગડે.   જગત૦ ૫
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી છંદજ ગાય;   જગત૦
નારદજી નટવર થાય.   જગત૦ ૬
બ્રહ્મ શીરનો ગરબો કીધો.   જગત૦
રમવાને શીરપર લીધો,   જગત૦ ૭
બ્રહ્મા વેદ ભણે ને નાચે.   જગત૦
વજે વાજાને કેનવર નાચે.   જગત૦ ૮
વાજે નોબત નગારા અદંગ.   જગત૦
દેવી નાદ નગારાં ને છદ.   જગત૦ ૯
તેનો ધુન્ય ગગનમાં ગાજે·   જગત૦
વાજાં અનેક પ્રકારે વાજે,   જગત૦ ૧૦

ચોર ઘુઘરીના ઘમકાર;
પાએ ઝાંઝરીના ઝમકાર.
હીંચ લેતાં ફુલરીઓ ખળકે,
દેવી શોભા તણી જોત ઝળકે
દેવી નાકે તી નીરમળ મોતી — જગત૦
દેવી ચંચળ નયણે જોતી — જગત૦ ૧૩
દેવી તાંત તરસંતીને ઝાલ, — જગત૦
દેવી ચાલોછો જગવંતી ચાલ. — જગત૦ ૧૪
દેવી માયા રૂપે છો માયા; — જગત૦
દેવી ચઉદ બ્રહ્માંડ નીપાયા — જગત૦ ૧૫
દેવી બાળા રૂપે છો બાળા — જગત૦
દેવી કાપોછો મોહની જવાળા. — જગત૦ ૧૬
દેવી ઘણાં ઘણાં કામજ કીધાં. — જગત૦
દેવી ભગતુનાં કારજ સીધાં. — જગત૦ ૧૭
દેવી બહુ રૂપે બીરાજો; — જગત૦
તેત્રીસ તેવડી સંઘાતે છાજો. — જગત૦ ૧૮
દેવી સવંત અઢાર ઓગણીસચાળો. — જગત૦
છંદ ગાયો છે રશીક રૂપાળો. — જગત૦ ૧૯
કહે શીવરામ દાસ તમારો, — જગત૦
મુને ચરણે રાખીને ભવ તારો. — જગત૦ ૨૦
આસુ સુદ બીજ અજવાળી; — જગત૦
શુકરવારે થયાં માહાકાળી — જગત૦ ૨૧

માહાકાળીના સાતવારનો ગરબો ૭ મો

મંગળ રૂપેરે અંબા અલબેલી;
બ્રહ્મ સ્વરૂપેરે અંબા અ૦ ૧
પરીવરીયાંરે, અંબા અ૦
…ક્ષિત ઘેર અવતરીયાંરે અંબા અ૦ ૨
ગુરૂવારે તમે છો ગરવાંરે અંબા અ૦
ગુણ સરવે થકી છો નરવાંરે અંબા અ૦ ૩
સુકરવારે કીધાં સુકીતરે; અંબા અ૦
માને વેદ વખાણે એવી રીતરે અંબા અ૦ ૪
શનીવારે સહુંને માત સરખીરે, અંબા અ૦
માનો મહિમા ગાઉછું નીરખીરે; અંબા અ૦ ૫
રવી તેજ તણું શું કહીએરે અંબા અ૦
માને અનેક પ્રકારે ગાઇએરે. અંબા અ૦ ૬
શોમવારે જુઓ સાંભળીરે અંબા અ૦
શીવ શક્તિ રૂપે માહાકાળીરે અંબા અ૦ ૭
સાત વાર ગાયા છે હવે સારારે; અંબા અ૦
ગુણ ગાયે લક્ષ્મીરામ તારારે અંબા અ૦

સારદાના શણગારનો ગરબો ૮ મો

સારદા માતારે મા વિનવું, લક્ષોંવર લાગુ પાય.
વાણી આપોરે મા મયા કરી, તેમ અક્ષર આપો માય ૧
સરસ્વતિ ગુણપતીરે, મા,સ્તવન કરૂ જેના ગુણગાયાનવિજાય
નયણે નિરખુરે મામાતને, ધન્ય ધન્ય આરાસુરી માય. ૨
શીશે શોવેરે મા રાખડી, ને શ્રવણ ઝબુકે ઝાલ્ય.
ઓપે ઓપેરે મારી અંબામા, જેની જ્યોત્ય પડે બહુ ગાલ્ય.

શામ ત્રેવણીરે મા ચોટલો, માંહી જડી
જોફણું ફરતીરે મા ઘુઘરા, જેનો સુંદર
તિલવટ સોએરે મા ચાદલો, ને કુમ કુમ કે
આડઅણાપમરરે મા મોજો, ને ચામ પેડ્યા ..
વેણ સમારેરે મા આપણુ, ને શીંથે ભર્યો સિંદૂર.
નયણ કાજળરે મા સારીયા, આણીઆળે નાકે મોર, ૬
ચોટ્ટ બાંધીરે મા ચુંદડી, માંહી તાંત બંદલી સાર.
કુમ કુમ કેસરરે મા કસ્તુરી, માંહી ચુવા ચંદન અપાર ૭
દાડમ કળીયુરે મા દંત છે, ને મુખ ચાવ્યાં તંબોળ.
મુખથી બોલેરે મા મરકલડે, ને નવેતન કરે કલ્લોર. ૮
કોટે સોએરે મા કટેસરી, માંહી મોતી ચીડીયાં જોડ.
ચાંડલો સોએરે મા સોનાનો, તનમનીયાં ધરીયાં તંહ ૯
હારલો લેહેકેરે મા હેમનો, માંહી કરે તે ઝુમણું જોત.
માળી લેહેકેરે મા મુક્તા ફળની, માદળીએ ઉદ્યોત ૧૦
ઉપર સોએરે મા હીરો, માંઇ ઢુગ ઢુગો ભાત્ય અપાર
નૈતમ નામેરે મા કાંઠલો, માંહી બહુ પુષ્પના હાર. ૧૧
ચુડી રૂડીરે મા સોનાની, માંઇ કાંકણી તેને સંગ;
બાંયે બાજુબંધ મા બેરખા, આભુષણ ધરીયાં અંગ ૧૨
ખટ પટ ખળકેરે મા ઓખળાં, માંઇ ઘુઘરીનો ઘમકાર;
વાજાં વાંજેરે મા રણઝણે, માંઇ જંત્ર તણાં ઝણકાર. ૧૩
ચરણા ચોળીરે મા ચુંદડી, માંઇ કસબ લીલો ભાત;
વસ્ત્ર અનોપમરે મા પેહેરીયાં, તે સરવે જુજવી જાત ૧૪
વેઢ વેંટીઓરે મા આંગળીએ, ને નૈતમ દીસે અંગ.
આંગળી આંગળીયોરે મા આપણું, ને દર્પણ દીસે સંગ ૧૫

रे मा शोभता, ने झांझर नेपुर वार,
मर्कोरे मा अंगुठे. ने विंछीयानो झणकार. १६
रे पेहेरयारे मा शोभता, तेना शा करुं वखाण.
...यां रातांरे मा पग तणां, जाणे उग्यो भमर भाण १७
सुरीनर मुनीवर मा मोही रह्या, ने मोह्या मोटा भुप
मोया मोयारे मा देवता, मा जोतां तारुं रुप. १८
चोसठ बेनीरे मा आवीयो, ने मांड्यो नउतम रास;
हरख धरीनेरे मा हुमची, धुदे ताळ धुं वाजे त्रास; १९
हरतां फरतारे मा फुदडी, ने छंदे गरबो गाय;
शोभा शी कहुंरे मा तम तणी, कोटी कोये नव जाय; २०
गरबे फरतारे मा जाळीयां, तेना दीपक ज्योत अपार;
कमळ दीपकरे मा कोडीयां तेनी शोभानो नहीं पार; २१
पार न आवेरे तम तणो, तेना गुण गाया छे इश;
आव्या आव्यारे मा काशी थयी, इंद्रादीक सुर तेत्रीश; २२
ब्रह्मा आव्यारे मा हंस चडी, ने ब्रह्माणी चडी माहारेश;
विष्णु आव्यारे, मा गरुडे चडी, जेनी देव करेछे सेव; २३
नीचे नाचेरे मा उर्वशी, ने करे अप्सरा गांन;
गांन गावेरे मा नृत करे, त्यां नाटक थेई थेई तांन २४
जय जय वाणीरे मा शब्द वदे, त्यां पुष्पनी वृष्टी थाय
हशी रमीनेरे मा रासमां, ते स्थानक बेठां माय; २५
भोजन कीधारे मन भावतां, पकवांन दुध छे पास;
आगी आरोछेरे मा जग जननी, मन मान्या मुखवास; २६
करजोडीनेरे मा विनवे, माधवजी तारो दास;
संकट टाळोरे मा सामनी, तमे पुरो मननी आश; २७

જે દીન આવેરે મા ચરણે, તમારે તે દી.
બરદ તમારૂરે મા ઈશ્વરી, તમે મોટા છો.
સંવત સતરરે મા છોતરો, ને રૂડો ચેતર
બીજ કૈયેરે મા અંજવાળી, ને બોમ થયો છે.

નાગ દમણનો ગરબો ૯ મો.

માતા જસોદા જગાવે જાગોને હરીરે લોલ;
બ્રમ્હચારી વારી ઉઠો અગવું કરીરે લોલ; ૧
કૃશ્ન સાથ બાળ ગોવાળનો આવી મળ્યેરે લાલ;
લૈ ધેન્ય વન ગોપ સંગ પરવર્યારે લોલ; ૨
વેણું વાંસળી રસાળ લીધી હાથમાંરે લોલ;
પેર્યાં વસ્ત્ર સોભે છે સખા સાથમાંરે લોલ; ૩
સુણી વચન કહ્યા છે મુખ નરમગારે લોલ,
કોટી કંદ્રપ લાજે છે શશીની કળારે લોલ; ૪
મોરે મુગટ ચંદ્રીકા અતી ઓપતીરે લોલ;
કુમ ગોડના તોરાથી દીશે શોભતીરે લોલ; ૫
છઈ શીંમડી લઈ પ્રભુજી ચાલીઆરે લોલ;
વેણું વાંસળીમાં ધેનુને બોલાવીયારે લોલ; ૬
માંહો માહ્યમાં તે ખેલ કીધો છે જઈરે લોલ;
દડો દોડ ચોટ જળમાં પડયો જઈરે લોલ; ૭
ધાઈ કૃશ્નજી પડયા છે તેની તાળમાંરે લોલ,
જળ બેદી કરી પોતાછે પોતાળમાંરે લોલ. ૮
દેખી નાગણી આવીને નીરખ્યા હરીરે લોલ
લઘુ કોમળતા બાળ કરૂણા કરેરે લોલ, ૯

*

દેખી રૂપ જોઇ માહ્યરાં નેણાં ઠરેરે લોલ,
મળશે નાગ તો પ્રાણ તાહ્યરાં હરેરે લોલ; ૧૦
ત્યારે કૃશ્ન કેહે તે એવુ સાંભળીરે લોલ,
સાત પાંચ દસ વીશ આરી મળીરે લોલ. ૧૧
કમળ જાચવા આશા છે મનમાં ઘણીરે લોલ
ધ્યાન ધરી કરી આપ્યને તુ નાગનુ રે લોલ,
ચડયો કરોધ જયારે એની વાંણી સાંભળીરે લોલ.
કહે બાળકને નારી સરવે મળીરે લોલ, ૧૩
એવા કમળનો હોશી તુનો કોણ છેરે લોલ,
કાળ સમ બાળ નાગ મુખ લુણ છેરે લોલ ૧૪
ભાગ્ય ભાગ્યની તુ નાથ મારો જાગશેરે લોલ
બાળ કાળતારો અસુપુટયો આવશેરે લોલ ૧૫
માત તાત વાટ ઘટ જોઇ દુઃખ ભાઇનેરે લોલ;
મોત માગી લીધુ હાથે મારા નાથનેરે લોલ ૧૬
એવું સાંભળીને કૃશ્ન વાણી વદેરે લોલ.
અલી નાગણી તું આજ ભરીછે મદેરે લોલ. ૧૭
જાને નાગણી તું નાગને જગાડયનેરે લોલ.
મદ ઉતારૂ અહંકારીને ઉડાડય નેરે લોલ, ૧૮
ધાઇ નાગણી પોતી છે તતકાળમાંરે લોલ.
વીખધારી પોઢયા વીખ કેરી જાળમાંરે લોલ ૧૯
ઘેમ લાગી જેમ લોહ કેરા ઘાવનીરે લોલ.
ગોલે બાળે જેમ આગ લોહ તાવનીરે લોલ ૨૦
ત્યારે નાગણીએ નાગને જગાડીઓરે લોલ.
નાથ બારણે તે બાળ એક આવીયોરે લોલ ૨૧

એવું સાંભળીને ઉઠયો વીખના ધણીનેરે લોલ.
અકસોને એક સામટી મારે ફેણીરે લોલ. ૨૨
નાગ ચોટ કરી ખાળ ઉંડળે ધરેરે લોલ.
હેક મારેને જુદ્ધ માંહો માંહ્ય કરેરે લોલ; ૨૩
ત્યારે કૃશ્ણ કાળને કરે અકેરે લોલ.
બળે પછાડે ઉડાડે ભુમી ઉપરરે લોલ. ૨૪
જે જુધ્ધવાને માર મારે જોરથીરે લોલ,
માંહો માંહી વઢેકે ઘણું જોરથીરે લોલ. ૨૫
કરે કરોધ જોદ્ધ આવી ઝાલે સરપનેરે લોલ.
કરે જુદ્ધ બહુ મારે નાગ તરપનેરે લોલ ૨૬
લડ થડેને મારે બહુ પાટુઓરે લોલ,
ઘણી વાર એમ જુદ્ધ કરતાં થયોરે લોલ ૨૭
છળ બળ કરી નાગ તો થાકી ગયોરે લોલ,
અકસોને એક ફેણીથી ઢળી ગયોરે લોલ. ૨૮
નાગ શીર પર નાથજી ચડયા જઇરે લોલ.
નાગ મુખમાથી રૂધીર ચાલ્યું વહીરે લોલ, ૨૯
ફેર ફેર ગાય નાગ બહુ ગાનમાંરે લોલ;
વેણુ વાંસળી વજાડે બહુ તાનમાંરે લોલ. ૩૦
શુદ્ધ બુદ્ધ ગઇ વ્યાકુળ થઇ મરેરે લોલ.
ત્યારે નાગણી આવીને અરજ કરેરે લોલ. ૩૧
હાથ જોડીને નાથ આગળ કરગરેરે લોલ,
ત્યારે કૃશ્ણ ત્યાં થકી ઉતરેરે લોલ. ૩૨
દયા આવી તારે નાગને છોડીયોર લોલ
છુટયો નાગ નાસે મોડીયે વધાવારે લોલ. ૩૩

જગ બારણે તે પ્રભુજી પધારીયારે લોલ.
સહુ દેવના કામ તે સુધારીયાંરે લોલ. ૩૪
ત્યારે નાગણીએ જોયા નીજ નાથનેરે લોલ.
જેજેકાર સુખ થયું વ્રજ સાથનેરે લોલ. ૩૫
આવ્યા ગોકુળમાં સહુ ઉમંગે ભરયારે
એવાં ચરીત્ર ઘણાં નાથે કરયાંરે લોલ. ૩૬
એવી નીત્ય નીત્ય નાથજી લીલા કરેરે લોલ;
દેવ કૃશ્નજી નીરખીને નેણા ઠરેરે લોલ. ૩૭

આદ્ય શક્તિનો ગરબો ૧૦ મો.

આદ્ય શક્તિ તુજને નમુરે, બોચરી ગુણપત લાગુ પાય
દીન જાણી દયા કરોરે, બોચરી મુખે માગુ તે થાય. ૧
વાણી આપોને પરમેશ્વરીરે, બોચરી ગુણ તમારા ગાય,
ચોસઠ બેની મળી મામટીરે, બોચરી માનસરોવર જાય ૨
માન સરોવર ઝીલતાંરે, બોચરી કરતાંતે નીલ વિલાસ,
સખલપુર ગામ સોયામણુંરે, બોચરી ત્યાં તમારો વાસ ૩
સર્વે મળીને કીધી સ્થાપનારે, બોચરી ઠેરવ્યુ બોચર નામ
સામ સામા બે ઓરડારે બોચરી સોનુ ઘડે સોનારે; ૪
ઘડીયાં બાજુબંધ બેરખારે. બોચરી ઘડીયાં એકાવળહાર
પ્રથમ ચરિત્ર તમે કર્યારે, બોચરી માર્યો તે મૈખાસુર, ૫
રક્ત નેણુ કરી મારીયારે, બોચરી રક્ત ચલાવ્યાં પુર;
માર્યાતે મૃગ બોલાવીયારે, બોચરી આરાસુર તણાં ગઢમાય
સુભ નિસુભ હાથે હણ્યારે, બોચરી માર્યા તેને પળ માંય
ઘોડીમાંથી ઘોડો કર્યોરે, બોચરી અસ્ત્રીમાંથી પુરૂષ. ૭

હવે હેત્રુ નથી હુલતું, બોપરી કઠણ આવ્યો કાળ
ધર્મ ગયું ધાર્ણી ધ્રશીરે, બોચરી પુન્ય ગયું પાતાળ. ૮
હોમ હવન ત્યાં થાયછે રે, બોચરી શ્રીફળ ઘણોરો હોમ.ય
બ્રહ્મા વેદ ભણાયછેરે; બોચરી આનંદ ઉચ્છવ થાય; ૯
કર જોડીને વીનવેરે, બેચરી વલ્લભ તારો દાસ;
સદા શેવક છે તાહરોરે, બોચરીરાખો ચરણનાવાસ ૧૦
ચર્ણ પખાળી તુજને નમેરે; બોચરી વૈકુંઠ હોશે વાસ;
ગાય શીખેને સાંભળેરે, બોચરી બોચર પુરે આસ; ૧૧

અબાજીનો ગરબો.

રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે.
પાય વાજે છે નેપુરીના ઠમકારે;
રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે. ૧
પાય વાજે છે ઘુઘરીના ઘમકારે,
રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે. ૨
માને જોવાને દેવ મુની આવીયારે,
સાથે સિદ્ધ ચોરાશી તેડાવીયારે. રૂડાં. ૩
આવ્યા ઇંદ્ર ઇદ્રાણીને દેવતારે;
બ્રહ્મા વિષ્નુ સાવત્રીને શેવતારે. રૂડાં ૪
ત્યાં ચોસઠ બેની ભેગી થઇરે;
નવ દુરગા જુવે ઉભી રહીરે. રૂડાં. ૫
જોવા આવી પાતળ કેરી નાગણીરે.
એક નાવી તે નર અળગણીરે. રૂડાં. ૬
તીયાં બાવન વીર ઉભા રહેરે.

એવું દુઃખીના મનમાં નવી રહેરે. રૂડાં. ૭
સહુ ગાય છે રામને રાગણીરે;
નવરાત્રી ફેરી કરે જાગણીરે. રૂડાં. ૮
વાજાં વાજે ને તાલ મૃદંગ ભેરણીરે,
ઢોલ કાંસીઆને તાળ મૃદંગ ફેરાણીરે. રૂડાં. ૯
કર જોડીને ભટ અબરામ કહેરે;
ગરબી માંહે તે માતાને ચરણે રહેરે. રૂડાં. ૧૦

સાત વારનો ગરબો. ૧૯ મો

સખી આદીને ઓધવજીરે અળગેરૂ આવું કીધું,
એતો પ્રાણ અમારા જાય છેરે કુબજાને દરશન દીધું
એમ કરતાં આદીતવારે અબળાએ અગ્ન પીધું
માધવના સ્વામી પધારે રે તમ ચરણે મારૂ મન બાંધ્યું
સોમવાર સુણ સાહેલીરે સ્વામ વિના નહી સારૂં;
જાય ચંદ્ર ગયો વાદળમાંરે ગોકુળમાં ઘોર અંધારૂ. ૩
પ્રથમની પ્રીત સંભાળોરે આવો તો આંખડી ઠારૂં;
માધવના સ્વામી પધારોરે પૂર્વ જનમનુ છે સારૂ. ૪
મંગળવારે મંદીરમાંરે મોહનજી અમે નહી રહીએ;
સુખ દુખની સર્વે વાતુરે કોને ઓધવજી કયાં કહીએ,
એવાં સુખ સાંભળી સામળીયારે અમે અબળા ઉરમાં લઈએ
માધવના સ્વામી પધારેરે અંતરની વાતુ કહીએ. ૬
બુધવારે બુદ્ધી અમારીરે ત્રીકમજી રઈ તમ પાસે,
એવા કુડા કામળ લખીયારે તેડી ગયા અક્રૂર પાસે.૭
ગુરૂ વાંક અમારો ઓધવરે કાનજીને કુબજા પ્યારી;

માધવના સ્વામી પધારોરે મન વિચારો મોરારી. ૮
ગુરૂવારે ગોવિંદજીરે ઘરમાં હાલુછું પેક્ષી.
શ્રી જમુનાંજીને તીરે રે મુખ નીરખે ગોપી પેક્ષી. ૯
એક અરજ અમારી સુણજોરે માંથે રહેશે આ મેણું
માધવના સ્વામી પધારોરે પુર્વ જનમનું છે લેહેણું.
સુક્રવાર સહુ કોઇ કેહે છેરે મોહન ગ્યા અમને મેલી;
ઓધા અમને મેલી શું જાઓછોરે કુબજા નારીછે ઘેલી
એને પ્રીત કરી પેરાવજોરે ચતુરાને ચચળ ચુડી.૧૩
શનીવાર શીશ નમાવુરે એમ કેહે છે ગોકુળ નારી;
એતો જનમો જનમના જુઠારે ગોરસ પીતો ગીરધારી
પાતળીયા પેહે પળજોરે વીઠલવર વેહેલા વળજો.
માધવના સ્વામી પધારોરે મોહનજી વેહેલા મળજો.૧૫

અંબાનો રાસ ગરબો ૧૩ મો.

• અખંડ વિલાસ અંબા તણો ગાવા કીધુ મન;
સરસ્વતી માત કૃપા કરી અંતર પ્રસન. ૧
નિત્ય નવી લીલા માતની કવિ મુખ કહી નવ જાય
જેને અનુભવ અંબા તણો તે રસ કરણીકા ગાય
બ્રહ્મા ભણે વેદ વાણીએ તોયે નવ પામે પાર.
મંદ બુદ્ધીયું વરણવું કોણ મારો અધીકાર. ૩
કૃપા કૃપાળી કીજીએ; દર્શન દીજીએ માય;
સનમુખ થઇને દાખજો રૂપે રૂપે આનંદ થાય.૪
રમણ તમારૂં વર્ણવું ન્યારો નીતમ પ્રેમ,
અંમદ પ્રાન્ત ભોગા રચી વળી છે રસની રેલ. ૫

સિંહે ચડયાં શોભો ઘણું ખટમ ખટકે ત્રીશુળ;
બાજુ ટંકાર૨ ઘુઘરી કળી ચપાનાં ફુલ. ૬
અખંડ અંબોડો વાળીયો લલાવટ કીધી આડ;
આંખડી અગ લોચની સુંદર ભ્રગુટી લલાટ. ૭
લટકે મોતી નાકનું અધુર ભર્યાં તંબોળ;
હડબચીએ હીરા જડયા કરણે ઝાળ ઝકોળ. ૮
અંગે આભુશણ પેહેરીયાં, વિશ્વ વિલાશી અંગ.
કચુકીયે રૂડા મોર છે વેણ વાસંગી નાગ. ૯
ચુડો કનકનો કમ કમે વાડલો પોંચી સાર,
કટી મેખળાયે ઘુઘરી હઇડે ઝબુકે હાર. ૧૦
આરસી આંગળીએ હેમની દરપણમાં મુખ જોય-
વીંટીઓ નંગ જડાવની અમ્રત દ્રષ્ટી હોય. ૧૧
રમઝમ ઝાંઝર વાજતાં ઘમ ઘમ ઘુઘરી થાય,
તાનરે માનજે તારૂંણી છંદે માહા રશ ગાય ૧૨
ધણણણ ધરતી ધુજતી ગણણણ ગાજે ગોળ.
દિશો દીશ પડછદા પડયા મુખડે મીઠા બોલ ૧૩
મચ્છરાળી મદમાં ભરી મતવાલી મુખ ગાય;
લટકાળી છે આંખડી રૂપ કોએ ન કળાય. ૧૪
વૈકુંઠ નાથ વશ કીધલા શંકર કરતા માનુ જ્ઞાન;
દેવ બ્રહ્માદીક નાચતા નારદ કરતા ગાન. ૧૫
ખગોળ ભુગોળ ગાજી રહ્યુ શું દીપકની શોત;
તારા મંડળ ટપકી રહ્યું જોતાં સૈયર સુત સોત. ૧૬
ચોસઠ જોગણીના તાનમાં મરડો છો કાંઇ અંગ,
અનેક નૌતમ નર ગય છે વિધ વિધ કરીને રંગ,

ડમ ડમ ડમરૂ ડમ ડમે ડમ ડમ વાજે સુહંગ;
ઝણણણ ઝાંઝરી વાજતી નિતમ તેનાં અંગ. ૧૮
નારદ ફેરી ફેરમાં દુષ્ટ બહુઠયા આકાશ,
ગરૂડે બહુડીને પરવર્યા, તેની ક્ષમે અવીનાશ.૧૯
સરસ લીલા જોઇને મુનીવર ચુકયા ધ્યાન;
બ્રહ્માદીક બ્રહ્મા ભજે શશીયજ ભુલ્યા સાન. ૨૦
ગાએ લીલા અંબા તણી દંપતી નીરગુણ થાય;
તેની કરણી કાયા તણી વર્ણ કરયા નવ જાય. ૨૧
રાગ શીવરામદાસ વર્ણવે મહિમા કહ્યો નવ જાય;
ભુલ્યા ચુકયા ક્ષમા કરો જે માગું તે થાય. ૨૨

કાશીની અનપુરણાનો ગરબો ૧૪ મો.

આઇ અન્ન આપો અનપુરણા રે,
કરજો સેવક ઉપર કરૂણા અનપુર્ણા કાશીપુરીમાં બીરાજોરે
તમારા ચર્ણે કમળ શીશ નામુરે,
માતા મેર કરી લેજો સાચું. અન૦ ૨
તમારો જયકાર્યો જઇ જાચું રે,
માતા માની લેજો તમે સાચું. અન૦ ૩
માગુ મોજ તમારી ભક્તિરે,
[illegible]ને સહાય આપો આદ્ય શકિત. અન૦ ૪
બીજુ અવર કાંઇ નવ માગુ રે,
કરજોડીને પાએ લાગુ. અન૦ ૫
ઢુંઢાળો તે ગુણપતી દેવા છે,
જેને જોઇએ મેહુકના મેવા. અન૦ ૬

ફરતી અષ્ટ ભૈરવ ચોકી રે
શોભા શીવજીની અલોકી. અંત૦ ૭
મહેય ખીરાજો છો જોગ માયા રે,
જોડે બેઠા વીરેશ્વર રાયા. અંત૦ ૮
જેની જટામાં જાનવી ગાજે રે,
પાસે પારવતી માતા બીરાજે. અંત૦ ૯
ઉભા હાક મારે હનુમાન રે,
જેનું રામ સીતા પર ધ્યાન. અંત૦ ૧૦
સુધા ગંગા માતા ગંભીર રે;
જેતાં અમ્રત સરખાં નીર. અંત૦ ૧૧
પાપ કોટી જનમનાં જાય રે;
જે કોઇ વસે છે કાશીની માંય. અંત૦ ૧૨
એવી જેવાની બની છે જુકતીરે,
સહુ જન પામે છે મુક્તી. અંત૦ ૧૩
લીલા ગાઉં તમારા નામની રે,
મુજ સામુ જુઓ તમે સ્વામની. અંત૦ ૧૪
કાલો ઘોલો હું કાંઇએ નવ જાણું રે;
દાસ કલ્યાણ શું વખાણું. અંત૦ ૧૫

શણગારનો ગરબો ૧૪ મો

પ્રથમ પારવતીના પુત્રને પાયે નમુરે લોલ,
દીન જાણી વાણી દીજીએ કહુ સમુરે લોલ; ૧
સરસ્વતી તણા ચરણુ પ્રતાપથીરે લોલ,
નવે નીધ રીધ સીધ આપો આપથીરે લોલ. ૨

કરૂં ગાન ધરૂં ધ્યાન બહુચરા તણુરે લોલ,
કરો સાર વાર વાર શું કહું ઘણુરે લોલ, ૩
આજ બહુચરાજી માત ગરબે રમેરે લોલ,
સુરનર મુનીવર સહુને ગમેરે લોલ. ૪
માજી રૂપ રાધીકા થકી ઘણું બણ્યુંરે લોલ,
કોટી કામ શશી સુર્યની છબી હણુંરે લોલ. ૫
રતી રૈહીણી રનાદે. આદી સુંદરાર લોલ;
પલક પલકે ઉમા રમે પુંદરીરે લોલ. ૬
વેણ વાસુકી સરખી સીશ રાજતીરે લોલ,
ક્ષુદ્ર ઘંટ ગોફણાને મધ્ય ગાજતીરે લોલ. ૭
ભરી માગ મુક્તા તે મહા મુલ્યનીરે લોલ,
રાજે રાખડી રૂડી તે રત્ન તુલ્યનીરે લોલ. ૮
ફુલી ખેટલી સેંથે ભરયો સમો પડયોરે લોલ,
આક ચમરી શું ચોટલો કટી અડ્યોરે લોલ. ૯
સ્વરાણ સીંદુર આકાર સ્વ સીપનારે લોલ,
શોળ શોભીતા સણગાર સરવ નીપન્યારે લોલ, ૧૦
કાને વાળીઓ જડાવ ઝાલ ઝમખારે લોલ.
જાતી મોતીએ પરોવ્યાં ઝુંબ ઝુમખારે લોલ. ૧૧
સોના સાંકળી સરી શીશ જડામણીરે લોલ,
કોર તોરણ મોતીની દીસે દામણીરે લોલ. ૧૨
તેજ શું કહું તાટક તેણે લોલકેરે લોલ.
કાંગા ફુલ જડયાં નંગ તે અમુલકેરે લોલ. ૧૩
અરધ ચંદ્રમા કપોળ શું કહું કથીરે લોલ,
આડ ભુવન માંહી બહુચરા સમુ નથીરે લોલ. ૧૪

ભાલ લાલ આડ કુમકુમની રાતડીરે લોલ,
તપે તીળડી કહી ન જાયે વાતડીરે લોલ. ૧૫
ત્રીકુટી મધ્યે સીંદુરની બીંદી કરીરે લોલ;
શોડષા ચોપ્પન્ના કપોળ લોલ શું ભરીરે લોલ. ૧૬
ભ્રગુટી કમાન કાન ફારશું અડીરે લોલ,
કીર નાશીકા વિદ્દેહી કરે તે ગડીરે લોલ, ૧૭
આંખ ઉપમાને નાવે કોઇ પલટરે લોલ,
વરણુ વરણવું જે અન્ય ઉપમા ઘટેરે લોલ ૧૮
પદ્મ દીપક તારાના તેજ ત્યાં ગળ્યાંરે લોલ·
મીન ખંજન મ્રગ માન મુકીને પળ્યારે લોલ ૧૯
લક્ષ લક્ષ કાંતી તીલકની લીલા જુઓરે લોલ
લોચા ગાલમાં ત્રીલોક મોહ્યાં તાજુવેરે લોલ; ૨૦
મોહ રૂપ ધરશું બહિચરાજી બાળીયેરે લોલ;
અડચાર રહ્યા વેસરની વાળીએરે લોલ; ૨૧
ગુરૂ હેમલાલ બોમ ભ્રગુ મુક્તમાંરે લોલ.
શાની કીકીએ જોતાં જણાય જુક્તમરે લોલ; ૨૨
અંવર બીંબકે પ્રવાળ લાલમાં મળીરે લોલ.
દંત પક્તિ જુક્તિ દાડમ કેરી કળીરે લોલ ૨૩
અળકે ચુનીઓ જડાવ ભાવ રેખમારે લોલ·
વદન નીરખતાં ન આવે મીન મેખમારે લોલ ૨૩
હાર ભાવ શું કટાક્ષ નેન શોન્પનુરે લોલ.
ચિબુક ચારૂ વીચ ઈંદુ બીંદુ મેનનુરે લોલ. ૨૫
કંઠ શેકોલા કપોત જોત પોતનીરે લોલ;
ભુજ જુક્તિને પમાણુ તે ઉદપોતનીરે લોલ. ૨૬

કટેર્યો ન માળા ચંપ કળી ચમકતીરે લોલ.
ઘાગ્રી ઘુઘરી અરીસે દીસે ઘમકતીરે લોલ. ૨૭
ભજે ઘણેરાં થયાં ઘણાં ઘચુબળેરે લોલ.
કનક સાંકળી તુશી દોરેને ઝુમણેરે લોલ. ૨૮
હીરા સાંકળી પાસાની સેર ચારનીરે લોલ.
મુક્તા માળા તે ત્રિકાવળી હારનીરે લોલ. ૨૯
બે હમેલમાં હીરાના ઝબકારકારે લોલ;
પારી જાતક ફેરા મંદારના હારડારે લોલ. ૩૦
બહુ દંડ જુગમ સુંઢ સરખા સહીરે લોલ
હાથ હાથની હથેળીએ મચ્યાં મહીરે લોલ. ૩૧
અતી અદભુત અંગુઠા સંગે આંગળીરે લોલ.
અનુમાનમાં આવે તે મગની ફળીરે લોલ; ૩૨
નખ વીશ રાત દીવસે તારા તપેરે લોલ.
અન્ય ઉપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે લોલ, ૩૩
બાંહે બાજુબંધ બેરખાને ઝુમતારે લોલ;
બાંધ્યા બાંદલા બન્યા રહ્યાં ઝઝુમતારે લોલ ૩૪
પાણ્ચ ચુડલો પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે લોલ.
અતી અરૂણ તરૂણ દત તે મતંગનોરે લોલ; ૩૫
બહુ ફેરમાં જડાવ લાલ લાંકણીરે લોલ.
મધ્ય માણેક હીરાની હાથ કાંકણીરે લોલ; ૩૬
હાથે પોંચીઓ જવાળી ભાળી કંગણીરે લોલ,
છત્રા છાપ આરશી અતી સુચંગનીરે લોલ. ૩૭
ઉર ઓપતું રસાળ તે વીશાળ શુરે લોલ.
કમળ કોશ કુચ અગ્રમાં મશાળચુરે લોલ; ૩૮

કંચુકી કનક તાર કોરશું બનીરે લોલ.
ચુગ ચંદન ચરચીત શોભે શોભતીરે લોલ. ૩૯
લેધો બાહ્યનો પેર્યો તે રંગ જુજવેરે લોલ;
કમખ કોર જોર શાલુ કસુંબ ચુવેરે લોલ. ૪૦
પેટ પોયણી પ્રમાણ ક્ષીણ સંકાણીરે લોલ
સજી મેખળા રશાળ કશી કિંકાણીરે લોલ. ૪૧
ઉદર ઉપરતે ત્રીવળી વળી રહીરે લોલ.
ગિરિશ્વેત દેહ મધ્યે ત્રીવેણી વહીરે લોલ. ૪૨
નાભી કોમળ કુંડ કર્યો સુમારનોરે લોલ;
ભર્યો વારી તે અખુટ ઇંદુ સારનોરે લોલ; ૪૩,
કંઠ કેડ ઠેઠ વાંસો તે એકત્ર છેરે લોલ.
અધો મુખનું અખંડ કેળ પત્ર છે રે લોલ. ૪૪
કટી કેશરી હરી નીતંબ સદળીરે લોલ.
જંઘા જુગમ તે અધોમુખે કદળીરે લોલ. ૪૫
ચારૂ ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાં છે ચંદ્રશારે લોલ.
પગ આંગળાં વખાણ્યાં ચંપા કળી જશારે લોલ. ૪૬
ભરી જાવક કટોરી હેમ નાનીયારે લોલ.
ઇંદુ બીંબને આકારે એડી પાનીયેરે લોલ ૪૭
જેહર લઘર તોડાને ઘુઘરી તણેરે લોલ.
પાયે નેપુરને વીંછવે મુની ચળેરે લોલ; ૪૮
નથણી કાજળ તે સાર્યાં કુમ કુમ રોળશુરે લોલ;
મંદ હાસ્ય કરે મુખ ભર્યારે તબોળશું રે લોલ; ૪૯
ઠઠી ઠાઠ આઠ આઠ સખી સંગમાંરે લોલ.
બાળી બહુચરા કલ્લોલ કરે રંગમાંરે લોલ ૫૦

કરે ગાન તાન પાન પત્ર હાથમાં લોલ.
રમે રમક ઝમક ઠમક ઝાંઝા સાથમાંરે લોલ, ૫૧
હતે ઘુંઘટ ઓઢી રહી રશાળીઓરે લોલ.
એક એકથી લે હાથો હાથ તાળીઓરે લોલ; ૫૨
ફેરા ખામ કરા વાળીયા અંબોડલારે લોલ;
ફેર ફુદડી ફરેને લે હમોડલારે લોલ. ૫૩
એ અખંડ ખેલ ખેલે બાળી બહુચરારે લોલ.
મળી દેવ લેછે વારણાં ફરી ફરીરે લોલ. ૫૪
વીણું વાંસળી વગાડે શબ્દ નાદશુંરે લોલ,
ડાક વાએ મારૂદેથ મરજાદ શુરે લોલ ૫૫
ધરી પાણી પોર્થીઓ તે મહા મુનમાંરે લોલ;
ત્રણ વેદ ભણે મુખ ચારે ધુનમાંરે લોલ, ૫૬
પુષ્પ ચંદન વરસાવે વળી દેવનારે લોલ.
અઠયાસી સહસ્ર રૂષી સદા સેવનારે લોલ, ૫૭
ગીરી શ્વેત તળે સેવક કાજે ધસીરે લોલ.
કળી કાળમાં ચુંવાળમાં આવી વસીરે લોલ. ૫૮
ભુરે શુ લઈ ભવાની ફેરા ભેદનેરે લોલ.
આધમઅંત ઓ અગમ્ય વાદ વદનેરે લોલ. ૫૯
આ અખંડ ગરબો ગાય જે કોઈ માનવીરે લોલ
આણઅરણને ઉચ્ચારે, સ્નાન જાન્હવીરે લોલ; ૬૦
નવે નીઢ રીઢ સીધ્ધિઓ ઓવારણાંરે લોલ;
દેવી વાંઝીયાં બંધાવે દ્વાર પારણાંરે લોલ; ૬૧
મન મેહ્યાં ઝાંખા માચર સોહામણાંરે લોલ
ભટ વલભ મેવાડા માને ભામણાંરે લોલ ૬૨

સતભામાનુ પાણુ ગરબો ૧૬ મો

જાણ્યુ જાણ્યું હત તમારૂ જાદવારે લેલ;
હેતજ હોય તો હઇડામાં વરતાય જો.
અમે તમારી આંખડીએ અળખામણીરે લેલ,
વાલપ હોય તો નયણામાં ઝળકાય જો. જા૦ ૧
પારી જાતકનુ ફુલરે નારદ લાવાયારે લોલ;
જઇ સોંપ્યું રાણી રૂકમાણીને દરબાર જો;
એકે પાંખડલી મારે મંદીર નવ મોકલીરે લોલ,
કીધી મુજથી એ અદકેરી નાર જો, જા૦ ૨
અચરત પામ્યા ને અંદેશો ઉતરપોરે લોલ,
જાઓ જાઓ જાઓ નહી બોલુ સુંદર સ્યામ જો;
રૂકમાણીને મંદીર જઇને રંગે રમોરે લોલ,
હવે તમારે અમ સાથે શુ કામ જો જા૦ ૩
અળગા રહો અલબેલા મને અડશો નહીરે લોલ,
તમ સાથે નહી બોલુ નંદ કુમાર જો;
બોલેને પધારો માનીતી તણેરે લોલ,
આજ પછી આવશોમાં મારે દ્વાર જો. જા૦ ૪
નારદે કહ્યું સતભામા સાંભળોરે લોલ,
એ નીર્લજને નથી તમારૂ કામ જો;
કાળાને વાલાં કરતો તે આવડારે લોલ;
મોટા કુળની મુકશોમાં મામ જો. જા૦ ૫
ઉતાર્યાં આભ્રણરે ભપે આગ ધરીરે લોલ,
લો થામળીયા તમારો શણગાર જો,
મારારે મેપરની બોડુ એકલીરે લોલ;

બીજું આપો માનીતી દરબાર જો. જા૦ ૬
ઘરાણાં ચીર ઉતારી ચોળી ચુંદડીરે લોલ,
ઉર થકી ઉતારયો નવસર હારજો,
કાંબીને કડલાંરે તોટી ડામણીરે લોલ,
સર્વ સભાગી લેજો નંદ કુમાર જો. જા૦ ૭
આગળથી નવ જાણ્યું મેતો એવડુ રે લોલ,
ઘરથી ન જાણ્યો ધુતારાનો ઢંગ જો.
બાળાપણની પ્રીત અમારી પાલટીરે લોલ;
એ નીર્લજને શાનો દીજે રંગ જો. જા૦ ૮
ધીરજની વાતો ઘરથી જાણી નહીરે લોલ.
પ્રીત કરીને પરવશ કીધા પ્રાણજો;
કાળજડાં કોરીને ભીંતર ભેદીયાંરે લોલ,
મીટડલીમાં માર્યાં મોહનાં બાણ જો, જા૦ ૯
પ્રીત કરી પરહરવું નોતુ પાધરૂરે લોલ,
થોડા દિવસમાં શું દીધાં મને સુખ જો;
સ્વપનાનાં સુખડાંરે સ્વપને વહી ગયાંરે લોલ.
દહડલીમાં પ્રગટયાં દારૂણ દુઃખ જો જા૦ ૧૦
પુરણ પાપ મળ્યાંરે એ અબળા તણાંરે લોલ;
જેનો પરણ્યો પર ઘેર રમવા જાય જો;
અબોલડા લીધારે બાળે વેશથી લોલ,
તે નારીનું જોબન ઝોલાં ખાય જો. જા૦ ૧૧
પાણીડાં પીને ઘર શુંરે પુછીએરે લોલ,
વેરી પીતાએ પુરણ શોધ્યાં વેર જો,
હેરી આપીરે એના હાથમાંરે લોલ,

ગળથુથીમાં થાજી ન પાયું ઝેર જો. જા० ૧૨
એ કડલીનાં વેણ મને બહુ સાંભરે લોલ,
નયણાંમાંથી છુટે જળની ધારજો;
હેતકુ નવ ફાટશું રે હજુવે અમતણું રે લોલ,
ઉર ઉપર કંઇ ઉડયા મેઘ મલ્હાર જો. જા० ૧૩
એવાને મેણાં શું બેલો મન થકી રે લોલ,
ભોળા મનની શું જાણો છો બ્રાંત જો
નારી મત શું રાખો નારદને કહે રે લોલ,
કુળવતી તમે કેમ કરો કલ્પાંત જો. જા० ૧૪
પટરાણી તમથી બીજી પ્યારી નથી રે લોલ,
શું સતભામા કુડો ચડાવો ક્રોધ જો;
કપટી નારદીયાનાં કહેણ ન માનીયેરે લોલ,
લડી વધારે ઘેર ઘેર જઈ વિરોધ જો, જા० ૧૫
સાચું જો કહું તો તમે નવ સાંભળો રે લોલ,
કહો સતભામા પાઉ તમ આગળ શમ જો;
કાળુડા નાગને આપુ આંગળી રે લોલ,
તોએ તમારૂં મન નવ માને કેમ જો. જા० ૧૬
મેહનજી કહે રે સતી તમે સાંભળો રે લોલ,
કહો તો મંગાવું પારી જાતકનુ ઝાડ જો;
આણીને રોપાવું તમારે આંગણે રે લોલ,
રાણી રોશ તજીને મુકો રાડ જો. જા० ૧૭
હરખીને બોલ્યાં હરીથી હેત શું રે લોલ.
સતભામાને સૈકો લાગ્યાં પાય જો,
વાજાંને વાજેરે વેણા વાંસળી રે લોલ.

ગીત ગાનને નઉતમ ઓચ્છવ થાય જો, જા૦ ૧૮
કુમ કુમને કસ્તુરી મહેક ફેવડોરે લોલ,
ચુઆ ચંદન ઉડે અબીલ ગુલલ જો;
આનંદ ઉચ્છરે થાય અતી ઘણોરે ઘોલ.
ભેર ભુગળને વાજે મ્રદંગ તાળ જો. જા૦ ૧૯
રૂપાળું ગાયુંરે રૂડી રીતશુ રે ઘલ,
સતભામાનાં મનાવ્યાં છે મન જો,
મીરાનો સ્વામી મોલ પધારીયારે ઘોલ,
સતભામાનાં જીવન કીધાં ધન્ય જો. જા૦ ૨૦

કાકરેજી માતાજીનો ગરબો

પ્રથમ ગણપતી લાગી પાય કે ગરબો આદરચેરે ઘોલ
કાકરેશ્વરી તણો મહિમાય કે સહુ ચીતે ધરેરે લાલ. ૧
વાણી આપો સારદ માય કે મુખથી ઓચરૂરે લોલ,
સોકો ભાવ ધરીને ગચ તેવો ગરબો કરૂંરે લોલ. ૨
કાકરીયા સરવર શોભાય છે, શ્રવણે સાંભળોરે લોલ;
મેલાં હોય તે ઉજ્વળ થાય કે, જાએ આંબળોરે ઘોલ. ૩
ચારે પાસે સધો સંધ કે, સુંદર ઘાટ છે રે ઘોલ;
બંગલા બેઠક પથ્થર બંધ કે વચમાં વાટછેરે લોલ. ૪
વેહેળો ખારીનો જો માય કે આવે છે સહીરે લોલ.
નાહુચે કાયા નીર્મળ થાય કે તે નિરખો તઇરે લોલ ૫
કાકરેજી મા વસીયા વાસ કે ગરનાળા વિષેરે લોલ
પ્રતક્ષ પુરણ જોત પ્રકાશ કે પુસ્તકમાં દીશેરે લોલ
સરોવર સમુદ્ર સરખુ દીસેછે અરણોદક ભરયુરે લોલ. ૬

કવિતા કહે મન મારૂં હીસે કે જઇ તેમાં તરૂરે લોલ ૭
તેમાં નોતમ નગીના બાગ, કે શોભા તે તણીરે લોલ.
ગુરૂીજન ગાએ ત્યાં બહુ રાગકે; રૂડીરચના ઘણીરે લોલ૮
લક્ષણ હીરાથી બાંધી પુલ કે તેમાં થઇને ગયાંરે લોલ,
તેમાં ઝાડ ઘણાં ફળ ફુલ કે નવ પલ્લવ થયાંરે લોલ. ૯
માત ઝરૂખે બેશી જુવે કે દષ્ટી અમી ભરીરે લોલ;
સકટ સહુ શેવકના ખુએ કે બહુ પ્રેમે કરીરે લોલ ૧૦
ચારે સ્થંભે તોરણ લળ કે નાળીએર ચડેરે લોલ.
દીપક જ્યોતી જળહળી ઝગેકે, મુજ મન ત્યાં અડેરે લોલ
કુમ કુમ ચરચીત ચંદન સ્થંભા આઇના અવાસમાંરે લોલ
ચોસઠ બેનો આવી રંભા, હાસ વિલાસમાંરે લોલ ૧૨
દેવી સોળ ધરી શણગાર; કે ગરબા ગાયછેરે લોલ.
રૂમઝુમ ઝાંઝરનો ઝમકાર કે, થેઇ થેઇ થાય છે રે લોલ.
ઓપે આભ્રણ નવરંગ સાર કે, કસબી કોરનાંરે લોલ.
ઘરાણા ચોળી ચળકે અપાર, કે રેશમ દોરનાંરે લોલ ૧૪
વાજાં વાજે સોડશ વીશ કે ધુન ગગને ગઇરે લોલ.
મોહ્યા હરી બ્રહ્માને ઇશકે તે આવ્યા વહીરે લોલ. ૧૫
દેવનો આધિપતિ જેછે ઇદ્ર કે આવ્યો તે ઘડીરે લોલ.
એરાવત જે હસ્તિ ગજેદ્ર કે તે ઉપર ચડી રે લોલ. ૧૬
મુનીવર જપ તપ મુકી તેહ કે આવ્યા પાંસરારે લોલ.
દેશપતિ પણ ધારી સ્નેહ; કે ત્યાંથી પરવરચારે લોલ ૧૭
ઠાકરેજી દે આદરમાનકે ભલે સહુ આવીયારે લોલ.
આપ્યાં લવીંગ સોપારી પાન કે પુષ્પે વધાવીયારે લોલ ૧૮
એવા સ્થાનકની રચનાય કે મનમાં પેખીએરે લોલ.

ચંદ્ર દેવતાઓ જે થાય કે, પ્રત્યક્ષ દેખીએરે લોલ; ૧૯
કહાવે દેવ તેની ફરોડકે ત્યાં આરી વળીરે લોલ
કાકરેળને મસ્તક મોડ કે, મોજો સઉ મળીરે લોલ. ૨૦
શિવજી વેઘે છે પ્રસાદકે કે જે કૈલાસપતીરે લોલ.
બ્રહ્મ દેછે આ.સીંવાદ કે મુનીવર મહામતીરે લોલ; ૨૧
શ્રીકૃષ્ણ આપ્યાં વઈકુંઠ નાથ કે, મહીમા વંત્રારીયારે લોલ
હરખ્યો સુરનર મુનીવર સાથ કે સ્થાન સંચારીયારે લોલ
રંગ ભેર રાસ રમ્યાં નવરાતકે, પરમા ગઈ ઘણીરે લોલ;
કીધા ભોગ નાના વીધ ભાત કે, તેમાં નહીં મણારે લોલ
અરસ પરસ થયા વિદાયકે, આનંદ ઘણો કરીરે લોલ.
શ્રીકૃષ્ણ વસ્ત્ર સઉને અપાયકે કહો કાકરેશ્વરીરે લોલ; ૨૪
અમે આજ થયા પ્રસન્ન કે, એવુ ઓચરયાંરે લોલ.
ચૈતર ચતુર દસીને દનકે દેઉછું નોતરાંરે લોલ; ૨૫
ત્યારે દેવી સઉકો સાથકે, રળિઆંત થયારે લોલ;
વચન દેઈને જમણો હાથ કે સો ત્યાં થકી ગયારે લોલ.
ભાદરવા સુદીને નિજપાથ કે ચૈતર ચતુર્દશીરે લોલ;
તે ત્રણ તિથી વસો કવિતાય કે જે મનમાં વસીરે લોલ
તે ત્રણ દિવશે બહુ મહિમાય, કે દર્શન કરે સહુરે લોલ
મનના મનોરથ પુરણ થાય કે પામે સુખ બહુરે લોલ.
આઠમ ચાદશને રવિવાર કે પુજા કીજીએરે લોલ;
હાલત પરચીદેવી દરબાર કે, રિદ્ધ સિદ્ધ લીજીએરે લોલ
એવુ જાણી વરણ અઢારકે, સહુ સેવા કરોરે લોલ;
કવીજન કેહુ છે વાર વાર કે ભવસાગર તરોરે લોલ ૩૦
નાગર દલપતની છભાવ છે, આઈ વાસો વસ્યારે લોલ.

તેથી ગુણીજના ગ ્ાી જાય કે દુઃખડાં દુર ખસ્યાંરેલાલ.
સંવત સતરશેં સત્તા ી કે, ચૈત્રિ પુનમેરે લાલ;
કવીજન અમદાવાદનો વાશી કે નગ્ન થઇને નમેરે લાલ;
જે કોઇ શીખે સુણેને ગાય કે દુઃખ તેનાં ટળેરે લાલ;
સઘળાં પ્રાતક પ્રલ.ય થાય કે કાકરેછ મળેરે લાલ; ૩૩

કુશ્નજીનુ રૂશણું ગરબો ૧૮ મો.

વ્રજમાં એક સમે વ્રજરાજ કે, આડા લીધલારે લાલ.
રોશે રસતા થયા છે તેણ કે કરોધ બહુ કીધલારે લાલ
જશોદા હેતે બોલ્યા વાણ કે જાઉ તાર વારણેરે લાલ, ૨
આ વડી રીસ કરી નંદલાલ કે કેને કારણેરે લાલ.
કાનુડા કેતો તારે કાજ કે સીવાડુ ઝુનડોરે લાલ;
કાજુ રેશમ કેરી કોરકે કોરાવું ફુલડોરે લાલ; ૩
નાડી હીર તણી નવરંગ કે બનાવું સુંથણીરે લાલ;
આપુ ખાંતે જમવા ખીર કે ઘત સાકર ઘણીરે લાલ
જશોદા માતા જાણ પ્રવીણ કે, મનમાં આફળીયુરે લાલ;
રીસાયા બ્રહ્મા ભુવનાના નાથ કે, કારણ જાણીયુરે લાલ; ૫
પરણ્યા કાજ કરયો પરપંચ કે મીસ લઇ રીસનોરે લાલ
ભાવ્યું સુંદર પરમ અનુપ કે ચરીત્ર જુગદીશનુરે લાલ
જશોદા સમજ્યાં પુરણ પ્રીત કે લક્ષણ લાલનુરે લાલ
બોલ્યા જાણી જગઆધાર કે રશીક તારૂ રૂપાણુરે હે
રસીયા રમો જમો સુખ રૂપ કે કરો રંગ રંગડારે લે.
કાજુ કંન્યા લાવુ તુજ કાજ કે, આ તે અલબેરે લાલ
વાલેજીએ કાંઇક ધરાયા કાનકે મન સીતળ લાલ;

માતાનુ વેણ મનોહરકે, માવે અંતરમાં ધરયુરે લોલ.
સગપણ કરવાનું મન સાચ કેઠાવક ઠેરીયુ રે લોલ.
ત્યારે બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે હસીને સામુ હેરીયુરે લોલ.
જસોદાએ સર્વ કીધી વાત કે આગે નંદને રે લોલ;
ઘડીમાં લગન લીધો તતકાળ કે બાળ મુકંદનારે લોલ;
થયો છે લાડક વાયો લાલ કે પરણ્યા જેવડોરે લોલ.
જોઇને કન્યા કુળ આચાર કે, સગાઇ ત્રેવડોરે લોલ, ૧૨
હમણાં બાળ આચારે ગોહી કે, કન્યા કાજુ મળેરે લોલ
પછે મોટા થઇ મહારાજ કે, કેવા નીવડેરે લોલ ૧૩
માટે જાજુ બીજું કાંઇ કે, ડાપણ નવ ડોળીએરે લોલ
છોટી કાન કુંવરને કાજ કે. કુવરી ખોળીએરે લોલ. ૧૪
વાલો બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે પરણ્યા લાગ્ય છેરે લોલ;
જે કોઇ એના ગ્રહશે હાથ કે, તેનાં બડાં ભાગ્ય છેરે લોલ
જસોદા નંદ મળી એકાંત કે, એ વિચારીયુંરે લોલ,
પ્રભુભાન ધીરે વિવાહ કરયનું ધારીયુરે લોલ. ૧૬
નામ જોઇ મુરત લગન કે, સરવ જોવરાવીયુંરે લોલ,
વર કન્યાને પુરણ પ્રીત કે, સર્વે શુભ આવીયુરે લોલ.
પ્રભુભાણ તણે દરબાર કે, જસોદાજી ગયારે લોલ,
દીધાં સુંદર બીડાં પાન કે, આસન બહુ આપીયારે લોલ
બોલ્યાં કળાવંતીને પ્રભુભાણ કે,પધારયાંબહુભામનીરેલોલ
ીધી મેર અગાકીક આજકે, અમારે ઘેર ઘણીરે લોલ,
ોદા સુંદર બોલ્યાં વેણ કે.જોડી બેઉ હાથનેરે લોલ.
દે રાધા કુવરથી આજ કે, બ્રહ્મા મુની નાથનેરે લોલ.
મન રાજી થયા પ્રભુભાણકે, કળાવંતી કોપીયાંરે લોલ

જસોદા સાથ કરી વઢવાડ કે નેજા રોપાયારે લાલ.
નંદની નારી એવી વાત કે; સંકેલી મેલો હાટમાંરે લાલ
મારી કુવરી મોતીડાં બાર કે. પડી નથી વાટમાંરે લાલ,
તુ તો મોટી તારે ઘેર દખાડછ માનનેરે લાલ;
રાધા મારી સુંદર રૂપ કે, નહીં દઉ કાળા કાનનેરેલાલ,
મારી પુત્રી અતી સકોમળ કે, કમળ કેરી પાંખડીરે લાલ
તારો પુત્ર રમે વન માંહી કે પગે નહીં ચાખડીરે લાલ.
વાતુ કરતાં બમે વેણ કે બેઉ વાદે ચહડયારે લોલ.
બ્રહ્મા મુનીના વાહાલા કાજ કે. જસોદાજી લડયાંરે લાલ
જશોદાએ લોચન કાધાં લાલ કે, કળાવંતી ઉપરેરેલાલ
રીસે રોમાંચીત થયાં ગાત્ર કે, અધુર મુખ ફર ફરેરે લાલ
એક્ષી તારી છોડી ચાલ્યા ધાર કે, છાશપી ઉછરીરેલાલ
કાળો તોએ રાજકુમાર કે, ગોરી તોએ લેજરીરે લાલ,
કુણ ત્રણ ભુવનમાં નાર કે, જે એને નહીં વરેરે લાલ.
વાહે રાધા જેવી લાખ, કાનાની કેડે ફરેરે લાલ,
કળાવંતી ત્રાહે થાય નચીતકે; ચીત્ર થાય ભીંતમાંરેલાલ
તમે શુ જાણો આડા લાક કે, રાજાની રીતમાંરે લાલ
તારી કુંવરી જેવી કરોડ કે, કાનાને વાંસે ફરેરે લાલ,
રશીયા બ્રહ્મા મુનીના નાથ કે, મનમાં નવ ધરેરે લાલ
બાલી રીસ કરી બળ સોતકે, નારી પ્રભુ ભાણનીરે લાલ
વૃષ્ટી માંડી જસોમતી શીશ કે, વચન કેરા બાણનીરે લાલ
જો હોય લાડક વાધો લલ કે, બાંધે ગળે ઘુઘરોરે લલ,
તારા પુત્ર ઘણા આચાર કે, દીસે ઉત્રરોરે લાલ,
એનું મીતે પોંખીને કુણ નાક મરોડશેરે લાલ;કે

હશે જે નવરી નીરલજ નારકે, તે ચોખા ચોડશેરે લાલ
જસોદા બોલ્યાં કરોધ સોતકે, ફરીને રીસનેરે લાલ.
લજ્યા અકલ તણું નહી લેશકે, ગુજરની નાતનેરે લાલ.
ફરી ફરી બ્રહ્મા મુની વિખવાદ કે, સહુ ધરાપી રહ્યાંરે લાલ
વીવાહની પરતી મેલી વાત કે. જસોદા ઘેર ગયાંરે લાલ,
વાલે મારે ધરચો અચળ સીધાંતકે.પોતે પરણ્યા તણોરેલાલ
આપણ હાથે કરીએ આજ કે, વીવાહ આપણોરે લાલ,
વાલે વંદ્રાવનની માંય કે, વજાડી વાંસળીરે લાલ.
રાધાને તાણી ઝીણે તાન કે; આવી એકાંતે મળીરે લાલ
અંગો અગ નઉતમબાણકે, અનુપ શોભા કાનનીરે લાલ,
જોઇને રશીયાજીનું રૂપ કે, મગ્ન થઇ માનનીરે લાલ;
ભાળી વર કન્યાનો ભાવ, તુરત પરણાવીયારે લાલ
કળા વતી નંદ જસોદા બ્રખુમાણકે,કુટબ ઘેરયું રહ્યુંરે લાલ
છાનું બ્રહ્મા મુનીને નાથકે, નીજ કારજ સરયુંરે લાલ.

અંબાજીનો ગરબો.

શુરૂ ગુણપતી લ ગુ પાય રે મા, અબાજી ગરબે ઘુમે છે.
સારદજી થાજો મુને સાયરે મા, અંબાજી૦ ૧
રમે તેવ તેવડી જોગમાયારે મા, અંબાજી૦
તેને નામે પાવન થાય કાયારે મા, અંબાજી૦ ૨
માએ કીધા તે સોળ શણગાર રે મા, અંબાજી૦
થાય રમતાં તે થેઇ થેઇકાર રે મા, અંબાજી૦ ૩
રચ્યો આનંદ વનમાં રાસરે મા અંબાજી૦
નાચે બ્રહ્મા વિષ્નુ મહેશરે મા, અંબાજી૦ ૪
માએ પેહરી પટોળી સાડીરે મા, અંબાજી૦

પેહેરયા હીરા મોતીના હાર મા, અંબાજી૦ ૫
માને ગરએ ઘુઘરમાળ રે મા અંબાજી૦
નાચે ખુંદને કરે બહુ તાળરે મા, અંબાજી૦ ૬
ફરે કુદડીને છદ બહુ ગાયરે મા. અંબાજી૦
કાને કુડળ ને કનકના તાંતરે મા, અંબાજી૦ ૭
રેખાએ જડીત્ર રાતા દાંતરે મા, અંબાજી૦
મુખ કમળા તેણી આકાર રે મા અંબાજી૦ ૮
થાએ અખંડ ઝાક ઝકોળ રે મા, અંબાજી૦
છદ માંહી કરે છે કીલોળરે મા, અંબાજી૦ ૯
નવ દીન રમે નવ રાતરે મા, અંબાજી૦
ભાવે રમે છે બેચર માતરે મા, અંબાજી૦ ૧૦
ગાન તાન ને કુદડી ફરેરે મા, અંબાજી૦
ઝાંઝ વાજેને જુગતે ગાયરે મા, અંબાજી૦ ૧૧
માએ ધરીયું રૂપ અનુપરે મા અંબાજી૦
માને શેવે મોટા મુની ભુપરે મા અંબાજી૦ ૧૨
વેદ પુરાણે તુને પરમાણીરે મા અંબાજી૦
ઇંદ્ર પામે થઇ ઇંદ્રાણીરે મા, અંબાજી૦ ૧૩
પગીબ્રહ્મની છો પટરાણીરે મા, અંબાજી૦
મજી બ્રહ્મા પાસે બ્રહ્માણીરે મા, અંબાજી૦ ૧૪
થઇ નવલા રંગની રેલરે મા, અંબાજી૦
માજી ખેલે નવા નવા ખેલરે મા અંબાજી૦ ૧૫
દેવ તેત્રીશ કોટી આવેલરે મા, અંબાજી૦
એવો અખડ રચીયો ખેલરે મા, અંબાજી૦ ૧૬
માનો મહિમા કહું શું મોટેરે મા, અંબાજી૦

ફરે ખરૂ માનો નથી ખોટોરે મા અંબાજી० ૧૭
બ્રહ્માંડનો ગરબો કીધોરે મા. અંબાજી०
રમવાને શીરપર લીધોરે મા, અંબાજી० ૧૮
શેષ પાતળનું કીડીયું કીધુરે મા, અંબાજી०
રક્ત બીજથું રૂધીર પીધુરે મા, અંબાજી० ૧૯
મેરૂ પરવતની વાટયુ કીધીરે મા, અંબાજી०
સાત સાયર તેલ પુરેલરે મા અંબાજી० ૨०
મળ્યાં સરખે સરખીનાં જુથરે મા અંબાજી०
માની શોભા બની અદભુતરે મા, અંબાજી० ૨૧
માજી મેહેર કરો વરે આવીરે મા, અંબાજી०
દાસ શીવરામે લડાવીરે મા, અંબાજી० ૨૨
સંવત અઢારને પાંત્રીસેરે મા, અંબાજી०
એવો ચૈતર વદી ચૈદશેરે મા અંબાજી० ૨૩
બુધવારે ગાયો માનો રાસ રે મા અંબાજી०
ગાયે તેનાં કર્મબંધ નાશરે મા, અંબાજી० ૨૪

મહાકાળીનો ગરબો. ૨૦ મો

પાવાવેતી ગઢથી ઉતર્યાં મહાકાળીરે,
મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે. ૧
મા સોળ કરી શણગાર માહાકાળીરે,
માની ઓઢણી ઝાક ઝમાળ પાવાવાળીરે, ૨
માને કાંબીને કડલાં સોભતાં માહાકાળીરે,
માને ઝાંઝરનો ઝમકાર પાવાવાળીરે. ૩
માને ખાંડે બાજુબંધ બેરખા માહાકાળીરે,

માને દસે આંગળીએ વેઢ પાવાવાળીરે. ४
માને ઝાલને ઝુમણું શોભતું માહાકાળીરે;
માને કંઠે એકાવળ હાર પાવાવાળીરે. ५
માને નાકે નકવેશર શોભતું માહાકાળીરે,
માને ટોલડી તપે લેલાડ પાવાવાળીરે. ६
માને સેથો ભરચો સીંદુરનો માહાકાળીરે;
માનો ચોટલો વશીયલ નાગ પાવાવાળીરે. ७
મા ચોસઠ બેની તેડાવશું મહાકાળીરે;
મા સાથે હૈયલ વીર પાવાવાળીરે. ८
મા કુલના દડા હાથમાં માહાકાળીરે,
મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે. ९
મા પાંડુ પરગણું તાહરૂં મહાકાળીરે;
મા ગુન્દર ખડમાં ગામ પાવાવાળીરે; १०
મા ચાંપાનેર શોહામણું મહાકાળીરે;
માનો તેને ટોડે પુર વાસ પાવાવાળીરે. ११
મા સરવે મળીને કરી સ્થાપના માહાકાળીરે;
માઈ માન સરોવર માંય પાવાવાળીરે. १२
મા કુકડીયા તે સજ કરી માહાકાળીરે;
મા થયાં તે ઘડી અસવાર પાવાવાળીરે, १३
આ કેશર વાઘા પેહેરીયાં માહાકાળીરે;
મા લીધું ભમર ભાલુ હાથ પાવાવાળીરે. १४
મા રમતાં રમતાં નિસરયાં માહાકાળીરે;
આવ્યાં માન સરોવર પાસ પાવાવાળીરે. १५
મા સાથે લસ્કર ચાર કુંવરી માહાકાળીરે;

આવાં માન સરોવર માંય પાવાવાળીરે. ૧૬
માનસરોવર તળાવડી માહાકાળીરે;
તેમાં ભરીયાં નીરમળ નીર પાવાવાળીરે. ૧૭
મા એ ઉતરીને કીધાં પેતીયાં મહાકાળીરે;
મા એ નાહીને પીધું નીર પાવાવાળીરે. ૧૮
મા ઘોડીમાંથી ઘોડો થયો માહાકાળીરે;
મા અસ્ત્રીમાંથી પુરૂષ પાવાવાળીરે ૧૯
માનો પટંતરો ત્યાંથી થયો મહાકાળીરે,
માનો પ્રથ્વીમાં મહિમાય પાવાવાળીરે. ૨૦
મા હીંદુ કેરા દેવતા માહાકાળીરે,
બળદારી બહુચર માય પાવાવાળીરે. ૨૧
મા લીલા તે નેજા ફરફરે માહાકાળીરે;
આવી મુગલા કેરી ફેજ પાવાવાળીરે. ૨૨
મા બહુચર મા એમ બોલીયાં મહાકાળીરે;
અલ્યા મ લઈશ માહારૂં નામ પાવાવાળીરે. ૨૩
મા મુગલે વાત મનમાં ધરી માહાકાળીરે;
ચડો મુગલાં કેરી ફોજ પાવાવાળીરે. ૨૪
મા બહુચર માના અગલા માહાકાળીરે,
તે તળીયા તાવા માંય પાવવાળીરે. ૨૫
કુકડીયા ભોજન કીધાં માહાકાળીરે;
પછી ચડુડી તે માને રીસ પાવાવાળીરે, ૨૬
મા મુઆ તે અગલા બોલીયા મહાકાળીરે;
મા અમુર તણા ઘટ માંય પાવાવાળીરે. ૨૭
મા બહુચર મા તમે કેપીયાં માહાકાળીરે;

પછે આઈ થયાં અસ્વાર પાવાવાળીરે. ૨૮
મા ત્રીશુળ લીધુ હાથમાં માહાકાળીરે,
મા કીધો અસુર તણો નાશ પાવાવાળીરે. ૨૯
મા કુદી ઘોડો મારીયો મહાકાળીરે;
મા હાથી પાડયો એક પાવાવાળીરે. ૩૦
મા મોટો મુગલ એક મારીયો માહાકાળીરે
બીજા મુગલનો નહી પાર પાવાવાળીરે. ૩૧
મા બકરી મુગલ મારીયા મહાકાળીરે;
મારયો પતાઈનો ભણેજ પાવાવાળીરે. ૩૨
મા હામી થયું સહુ એકઠું માહાકાળીરે;
ચાલ્યાં પોતે મુગલ પાસ પાવાવાળીરે. ૩૩
તે મારૂં તે વારયું નવ કરયું માહાકાળીરે;
તેં હાથે વસાવ્યુ વેર પાવાવાળીરે. ૩૪
ત્યાં હાથ જોડીને આવીયા મહાકાળીરે,
માને નગીનજી લાગે પાય પાવાવાળીરે. ૩૫
મા સોનાના ઘડાવુ કુકડા માહાકાળીરે,
મા લાવું મંડપ માંય પાવાવાળીરે. ૩૬
મા તારૂં દેવળ ફરી ચણાવશું માહાકાળીરે,
મા ઉપર ઘીનો ધ્વજાર પાવાવાળીરે. ૩૭
મા તારો ચાચર સાધશુ માહાકાળીરે,
કહે વલભ કોડે બાંધશું પાવાવાળીરે. ૩૮

બહુચરાજીના શણગારનો ગરબો ૨૧ મો

પ્રથમ ધ્યાન માત બહુચરાનું ધારૂં રે હેલાલ,

જેથી અષ્ટન વાણીની રચના કરૂંરે લોલ. ૧
માના શણગારની સહુ કહું વાતડીરે લોલ,
બાળી રમક ઝમક આછે ઓઢે શાટડીરે લોલ. ૨
પગે પહોળાં બીરાજે માને ઝાંઝરાંરે લોલ
અણવટ વીંછિયા ઝણુકે માં શોભ ઘણીરે લોલ.૩
માની ઘાઘરીએ ઘુઘરી છે શોભતીરે લોલ;
કડી મેખળા જડાવ ઘણુ ઓપતીરે લોલ, ૪
ગળે હાર હઇયામાં જડાવ છે ઘણોરે લોલ;
કોટે કટેસરિ દુગદુગી ઝુમણુંરે લોલ. ૫
પારો શુપ તિલ હેરનો પડયો ગળેરે લોલ;
ચઉદ લોકમાં સરૂપ બકિયરા મળેરે લોલ. ૬
એક દાણીયુ અમુલ્ય રત્નયું જડયુરે લોલ;
બહુ ચાતુરી કરીને સોનીએ ઘડયુરે લોલ. ૭
પોંચે પોંચિયું માણી જડાવ રત્નયુરે લોલ;
તેની મળાતો ગકરી નખમાં પડીરે લોલ ૮
બેહુ બાજુબંધ લટકે ફુમતાંરે લોલ;
શોભે માણા જડાવ તણાં જુમખાંરે લોલ. ૯
હીરા રત્નની કાંચળી બુટે જડિરે લોલ,
માના કાનમાં કનક તણી પાંદડીરે લોલ. ૧૦
માની ઝાલમાં માણી જડાવ ઝમણીરે લોલ,
નકવેસરે બીરાજે આંખ આખડીરે લોલ. ૧૧
માને સીલાવટ ટીલડી શોભતીરે લોલ,
માથે વેણ બીરાજે નાગની ફણીરે લોલ; ૧૨
ઓ સેંથામાં કીધી સિંદુરની છબીરે લો;લ.

જેમ મેઘમાં ઉગમં ા દીસે રવીરે લોલ ૧૩
માને ચોટલે બીરાજે ઘણો બોરડારે લોલ;
વાંશે હેમનો માણી જડાર ગોફણોરે લોલ; ૧૪
કમુંબ ચુંવે છે માત કેરી ચુંદડીરે લોલ;
હીરા સાંકળી તે લાલ મોતીયે જડીરે લોલ ૧૫
મથે ગરબો લેને બોચરા રમેરે લોલ;
તેવતેવડી સાહેલડીના સાથમાંરે લોલ; ૧૬
બ્રહ્મા ગાન ગાય વેદ મુખશુરે લોલ;
સીવે ઠાકડાંડી હેમની કરે ક્રીડારે લોલ; ૧૭
કરને વાંસળી વગાડી બહુ હેતશુરે લોલ.
નારદ ચંપક કળા તે કરે ક્રીડારે લોલ. ૧૮
ગાય ગાંન કરે તાંન; એવા વનમાંરે લોલ,
એક એકને જુવેને હરખે મનમાંરે લોલ. ૧૯
માતા બોચરાનુ નામ છે જાગતુરે લોલ;
તેથી દુઃખને દાળીદ્ર કરે ભાગતુરે લોલ; ૨૦
જે કોઇ ભાવ થકી બહુચરાજીને ભજેરે લોલ,
તેની વાત દેવ લોકમાંજઇ વસેરે લોલ. ૨૧
આઇ કૃપાએ કરીને ગરબી કહેરે લોલ;
જે કોઇ ગાય તેના ચીંતમાં બાળી રહેરે લોલ; ૨૨
ગરબી ગાય શીખે જે કોઇ સાંભળેરે લોલ;
તેનાં સંસારના દુઃખ સઘળાં ટળેરે લોલ; ૨૩
ભટ વલ્લભ મેવાડો માનો દાસ છેરે લોલ
ગરબી ગાય તેનો વૈકુંઠ વાસ છેરે લોલ ૨૪

ભવાની માનો છંદ ગરબો ૨૨ મો

ગાઉ છું તે ગુણપતી રાએ ભવાની મા,
સારદાજી થાજો મને સાએ ભવાની મા ૧
ગુણ તમારા ગાઉં ભવાની મા.
નોખીને પાવન થાવુ ભવાની મા; ૨
ચર્ણ કમળ શેશ નામુ ભવાની મા.
સતપુષ્પ જો જો અમા સ મુ ભવાની મા, ૩
રૂદીયા કમળમાં રહેજો ભવાની મા,
દાડી તે દરશન દેજો ભવાની મા; ૪
વેદ વેદાંતે વખાણી ભવાની મા,
તમે વ્યાકરણ તમે વાણી ભવાની મા ૫
ઘટ ઘટ રમતાં દેખુ ભવાની મા.
સત્ય સ્વરૂપ કરી લેખું ભવાની મા, ૬
અખંડ રૂપ અવીનાશી ભવાની મા,
તમે ગંગાને તમે કાસી ભવાની મા; ૭
આદ અનાદ તમે એક ભવાની મા,
રૂપ તમારાં અનેક ભવાની મા. ૮
કેમ કરી વરણ્ય થાયે ભવાની મા,
સેસનાગે ન ગવાયે ભવાની મા; ૯
કિલોલ કરે બહુ રંગે ભવાની મા,
ચોસઠ જોગણી સંગે ભવાની મા; ૧૦
તેવ તેવડી મદમાતી ભવાની માં;
છંદ તે ગરબો ગાતી ભવાની મા; ૧૧
ધુઘરે તાળી વાજે ભવાની મા,

ઝાંઝય ઝીંઝરીને ડાક વાજે ભવાની મા, ૧૨
તાળ મ્રદંગ ચંગ ભેરી ભવાની, મા.
ઘુંઘટ ઘટમાં ઘેરી ભવાની મા, ૧૩
દશો દશ શબ્દોના બોલ ભવાની મા;
ગાજી રહ્યું ભાગોળ ભવાની મા; ૧૪
ઇશ્વરી કરજો મેર ભવાની મા;
ફરતી ફુદડીને ફેર ભવાની મા; ૧૫
કનક કળશામાં ઝારી ભવાની મા;
વીશ્નુ રહ્યા છે નીહાળી ભવાની મા; ૧૬
શીવ વીરંચી નીર્ખી જુવે ભવાની મા;
સકળ બ્રહ્માંડમા સર્પ્યી ભવાની મા; ૧૭
નવ દીન ગાએ નવ ભેગી ભવાની મા;
ભાવે ભજે બ્રહ્મ જોગી ભવાની મા; ૧૮
દશમે જે જે કાર ભવાની મા;
નીર્ખી રહ્યાં નર નાર ભવાની મા; ૧૯
પુષ્પે ભરી વેણુ વાળી ભવાની મા,
છેલે રમે છોગાળી ભવાની મા ૨૦
લટકે મહીષસુર મારયો ભવાની મા;
સૈન સહિત સહારયો ભવાની મા; ૨૧
ધુમ્ર લોચન ધંધોર્યાં ભવાની મા,
ધુમ્ર દૈત્યને ધીબ્યાં ભવાની મા, ૨૨
ચડ મુંડ મરડીને મારયો ભવાની મા,
રકત બીજ રૂધીર પીધાં ભવાની મા, ૨૩
દેવતાનાં કારજ સીધાં ભવાની મા,

જમનો ડીશો ત્રાસ ભવાની મા; ૨૪
ત્રૈલોક ટાળો પાશ ભવાની મા;
દેવ વીમાન ચડી દખે ભવાની મા; ૨૫
જન્મ્યુ સફળ કરી લેખે ભવાની મા,
વિનંતી મારી લેજો ભવાની મા ૨૬
સંવત અઢાર છત્રીસે ભવાની મા,
ગુણ ગાતાં મન હીંશે ભવાની મા; ૨૭
આસુ સુદ બીજ અજવાળી ભવાની મા,
સુકરે થયાં સાઇ કાળી ભવાની મા; ૨૮
શીવરામ દાસ તમારો ભવાની મા,
ચરણે રાખીને ભવ તારો; ૨૯

માહા કાળીનો છંદ અરખો ૨૩ મો

સરસ્વતિ ગુણપતીરે પાએ લાગુ છુ,
કરજોડીને કાળીરે વિદ્યા માગું છું; ૧
આવ્યાં નવે તે નોરતારે રાનડી રમવાને,
સજ્યા સોળે શણગારરે અરીસો મુકીને ૨
માથુ ગુંપે તે માછરે અંબા અન્નપુર્ણી,
વાંસે લંબક વેણીરે ગોફણો ગાળીને, ૩
બાંધ્યાં તાણીને બોરડારે હીરની દોરીએ;
ચંદ્ર સુરજ ચાલે નહીં માને નીરખી રીએ; ૪
સેંથો પુરયો સીંદુરે રે ત્રાએ અધુરો;
જાણે પુનમ કેરો રે ચંદલો છે પુરો. ૫
કાને ઝાલ્ય લોલખીયાંરે પંદડાને વેણ.
આંછ આંખ અણીયાળી રેરોડી ટીલડીયુ, ૬

નાકુ બાણુ ચડાવીરે ઓપે અલમેલી;
જોય ચોસક બેનીરે થઇ છે ઘેલી;
નાકે નથ જડાઉરે મોરલા ઓપે છે;
ગોરા ગાલ તે ઉપરરે ત્રાજવું તે કેર છે; ૮
દંત હેમ જડાઉરે દાડમની કળીયુ;
હસતાં હેત જણાવેરે રંગની રેલડીયુ, ૯
કંઠે સોએ કંટેસરીરે વાડલા વેલડીયુ,
હાર લેકે હઇયામાંરે ખલકે ફુલરીયુ, ૧૦
પેરયા કમખા કસુંબલરે ભાતે ચુંદડીયુ,
ગળુ ગોળ દીસતુરે સાવજને મળીયું ૧૧
બાંએ બાંધ્યા બાજુબંધરે લટકે લેરખડી;
હાથે ચુડી છે હેમનીરે વેટીયા હીરેજડી, ૧૨
પેરચાં ચીર અનોપમરે ઓઢણીએ આંક વળ્યો
ઘાઘરીના ઘુઘરારે આડો ઢાળ ઢળ્યો; ૧૩
ઝાંઝર લગરનીરે ઘુઘરી ઘમકે છે,
પરચાં અણુવટ વીંછવારે પાંઉમાં ઠમકે છે, ૧૪
ટોળાં તેવ તેડઠીનારે શોભે છે સારા
વાગે ભુંગળ પખાજો રેકાંશીયા રસાળા; ૧૫
જટાધારી જુગતેથીરે જોવાને આવ્યા,
સંગ સોભે સુકુમારરે ઉનૈયા લાવ્યા ૧૬
આવ્યો કાળો કાનુડોરે, મેરમીયું વાળો
સાથે લક્ષ્મી નાનકડીરે સગ શોભે સારો;
આવ્યાં ચંડીકાને ચામુડારે ચીત્રોડ આચરમાં,
આવ્યા ભવાનીને ખોડીયારે અંબીકા આદરમાં.

આવ્યા બાળી બે ચરારે કુકડે અસ્વારી,
કેડે બાંધી કટારીરે હાથમાં છે ઝારી. ૧૯
રમિ જમિને દવીકુરે દરબારે ચાલી;
માના હાથમાં શોભેરે ચાચરની પાલી, ૨૦
સીધો ગીરનાર તેમાંરે દેવળ દાતાનું
એક મુઠી બ્રહ્માંડરે જુઓ રૂપ માતાનું; ૨૧
હાથ પોચ્યા માંહે છે પ્રથ્વીરે હલકેથી હાલે;
સાત સાયર મુકયા મુખમાંરે જઇ ચ ચર માલે ૨૨
માચે ગરબામાં મુકયો મેરૂરે અવર શું કહીએ;
કવિ પંડીત લીધા સાથેરે મંડપમાં માએ. ૨૩
લીધું ખગોળ ભુગોળરે ચપટીમાં પોતે;
અરજી કરી ત્યા કે રે તારાની જોને. ૨૪
બાંધી ત્રીશુળે ત્રણે લોકરે કુંદડી તે ફરતી;
•કરે હાક બકોરરે નિસીચરને ચરતી. ૨૫
આવ્યા દેવતા સરવેરે નોતરતાંને દાડે;
ગરબો ગયો ગોરીનારે વલ્લભ મેવાડે. ૨૬

ભીમનાથનો ગરબો ૨૪ મો.

નમુ ગુણપતિને પય નમુ ગુણપતિને પાય;
ભોળા ભીમશંકરને નમુરે;
જેનો જાળ હેઠ વાસ, જે૦ દીન જાણીને જોજો સમુરે, ૧
ભીમ અરજુનને પુછે. ભી૦ તમે શેવા સેની કરીરે,
ભીમનાથનાં પલુ એવાં, ભી૦ અરજુને શેવા કરીરે; ૨
ઇયાં નથી ભીમનાથ, ઇ૦ આ ખોટી ભાક્ષા મળીરે;

ભીમે ગેડીયો લીધી હાથ, ભી૦ એ મંત્ર આદયામગારે;
ગેડોય.નો કરયો ઘાય એ૦ દુનની શેકુ વછુટીયુરે;
અંત્ર પાશના બે પગ, અં૦ મકે કરો મુજથી થયુંરે.૪
કરોત્ર કરશોમાં માહારાજ ક૦ અમે તમને તોતા જાણ્યારે
પાસે રાખીને મહારાજ પા૦ અમે આજે માણીયારે.૫.
ચોમાસાનાચાર માસ, ચો૦ માંડી શ્રવણ અરીક છેરે,
પુનમે કરૂં જાગદેવ પુ૦ સમય શીવજીનો ઠીક છે રે. ૬
વીપ્ર તેડાવો વારે વાર, વી૦ દશ મેશ્રી કકોતરીરે,
વીપ્ર આવ્યા વ.રો વાર, વી૦ વાત જાણી તેને ખરીરે;
ચુરમાની ઊડે ચકચેગ, ચુ૦ ઉપર ઘી મેઘર તણારે,
બે.ડી ઉભીનામે પુત્ર બી૦ દેવાં દક્ષણામાં ધન ઘણાંરે.૮
બેઠો બત્રીશ લીધી હાથ, બે૦ પાર સોનાની ચાખડીરે
ઢોલ શરણાઈના નાદ. ઢો૦ હાથ હેમ કેરી લાકડીરે. ૯
પાંતે બેસાર્યા મારાજ પાં૦ ચાર વચ્ચે રૂપીયોરે,
ભેળો જોઈને રાજી થાય, ભે.૦ આજ ઓચ્છવ સારો થયોરે
ગાજે મતિક જાય, ભ૦ પાપ ખડા તે ખેલીયારે,
ભાઈ ભજો ભીમનાથ ભ.૦ હેને હીરાગર બેલાયારે.૧૧

મારૂપતીનો અરેઓ રૂપ મો

સરસ્વતિ ગુણ ગાઉ પાય કે કજોડો તિનવુરે લોલ
ભડેચરમા વાણીના દાતર કે ચરણે હું નમુરે લોલ; ૧
જેહી નોનુ મુખ મડાબ્યુ કે તેરીનાં તમેરે લોભ,
મછી શોકો આવ્યાં સરૂપ કે ચગણુ નમારે [illegible]
[illegible]
[illegible]

માજી તમે ત્રીશુળ ધરીયાં હાથ કે દૈતુને મારવારે લાલ
પુર પાટણનો રાજન કે વનમાં તે ગયોરે લલ. ૪
મારૂપતિ દેશ તણો ભુપાળ કે વનમાં નિસરયોરે લેલ,
મળિયા બે પ્રથ્વીના ભુપ કે આશ્રમ ત્યાં કરયોરે લાલ,
પુછી કાંઈ અન્યો અન્યની વાત ઉતારે ઉતારીરે લાલ;
મારૂપતિ દેશ તણો ભુપાળ કે કુડ કપટે ભરયોરે લેલ, ૬
બે ઘેર નારીને સંતાન કે દીન પુરા થયારે લાલ;
તે દીન દેખાડે ભગવાન કે લાવ પૂરો લઈએરે લલ ૭
તારે ઘેર પુત્રી મારે ઘેર પુત્ર આપણ બે સગા થઈએરે લાલ
એવી ચીત્ત વિચારી વાત કે બેઉજણ ઘેર ગયારે લલ ૮
બે ઘેર નારીને ઓધાન કે દીન પુરા થયારે લલ;
બે ઘેર પુત્રી આવી સાર કે સગપણ નવો થયોરે લાલ.
કામદાર કરજોડી કહે વાત કે મારૂરાઈ સાંભળોરે લેલ,
મારૂપતી કુડો લખીયો પત્ર પૂત્રીનો પુત્ર કરયેરે લાલ. ૧૦
તોપણ સકો નહી મનમાય કે વિવાહ આદર્યોરે લેલ;
પ્રીતે પરણાવ્યાં બે બાળ કે મેલ પધારીયારે લેલ. ૧૧
કાઢી ખડગ મેલ્યું નીરધાર કે સજે સર થયુરે લાલ;
બાળી તે બોલ્યો અવતાર કે કામ કુડુ કરયુરે લાલ. ૧૨
પુત્રીએ લખ્યો પીયરમાં પત્ર આ દુઃખ કોને કહીએરેલાલ
જેવી હું તેવો ભરથાર કે મન સમજી લઈએરે લાલ. ૧૩
પુત્રી તેડી પોતાને ઘેર જમઈને નોતરયોરે લલ,
મારવાડી સુણો છે સરદાર કે અક્ષ ઘોડે ચડયોરે લલ ૧૪
મારૂપતિ દેશ તણો રાજન કે કેતારે ઉતર્યોરે લાલ,
મારૂપતિ પેટ..ા સુનાની ... મ... સ... રે લાલ,

અજ કાંઈ નજાણું અમારા પ્રાણ કે કટક તમને ભળેરે લેલ;
હું છું નારીનો અવતાર કે પુરૂષને પરખશેરે લેલ. ૧૬
ત્યારે કાંઈ કરજો મુજને જાણ કે નવાણને સમેરે લેલ,
પ્રધાન કે કરજો મુજને જાણ કે નાવા જાઓ તમેરે લાલ
ધુમ પડાવું પાટણ માંય કે નાશી જાજો તમેરે લાલ
સાસરે નાવા મેલ્યાં નીર કે ભોજનને સમેરે લેલ, ૧૮
જો હશે જમાઈમાં કુડ કે મારી નાંખશુંરે લેલ;
ઉઠો ઉઠો મારૂપતિ ભુપાળ કે જમવા ખાંતશુંરે લેલ ૧૯
ઉઠ્યા ઉઠ્યા મારૂપતિ ભુપાળ કે ઉતારે લુગડાંરે લેલ,
ધુમ પાડી પુર પાટણ માંહી કે સૌ ઘોડે ચડયારે લેલ,
મારૂપતિ નાઠા તેણી વારકે ચાલ્યા ચુગાળમાંરે લેલ.
ગયા માન સરોવર પાસ કે પોતાના પરિવારમાંરે લેલ;
મારૂપતિ ઘોડીનો અસ્વાર કે સાથે એક કુતરીરે લેલ.
માનુ કાંઈ માનસરોવર તળાવ કે ત્યાં પડય ઉતારીંગેલેલ
કુતરીએ પીધું સરોવર નીર કે કુતરીમાંથી કુતરો થયોરે લેલ
તે નીર છાંટયુ ઘોડીને શાશ કે ઘોડીમાંથી ઘોડો થયેરેલેલ,
મારૂપતી ઉઠયા તેણીવાર કે નર થાવા નકીરે લેલ;
નાતાં નર થયો નીરધરે કે ધન્ય ધન્ય માત થકીરે લેલ.
માઇતું પુરૂષ તણુ પીયર કે તુજ વિના કોયે નહીરેલેલ.
નીજ નારીને તેડી સાથ કે ઘેર આવ્યા સહીરે લેલ;
ચણાવ્યું આદરસ્થાનક અતિસાર કે કાચા કેલનુરે લેલ,
મેળવ્યુ માન ઘણુ રાજન કે માના મેલનુંરે લેલ ૨૬
માઇ વાંઝીયાને દેતી પુત્ર કે બ્હેનને પારણાંરે લેલ,
માઇ નીરધનીયાંને ધન કે તુ આપે ઘણુંરે લેલ.

મરૂપતિ દેશ તણો રાજન કે ઘેર આવીયા રે લોલ;
મળીયા માત પોતાને ભ્રાત સમંતો બહુ મળ્યા રે લો લ.
પુછી આવ્યા અન્યની વાત કે અંગને આગ્રહરે લોલ
ગરબો ગાયે શિવરામદાસ કે ચરણે રાખજોરે લો લ, ૨૮

આશાપુરીનો ગરબો ૨૬ મો.

સરસ્વત સ્વામીને વિનવું જી
ગુણપતિ લાગુ પાય, માત આશાપુરાં ગરબે રમે હોજી
દેવ દુંદાળાને વિનવું જી;
જેને સોએ મોદકનો આહાર માત આશા૦ ૨
રિદ્ધ સિદ્ધ સોભા અતી ઘણી હોજી
માજી સુખ તણી દાતાર માતા આશા૦ ૩
શણગાર પેહેરયા શોભતાજી,
મુખે વર્ણવ્યા નવો થાય માત આશા૦ ૪
સાત નગોણી ચોટલો જી,
સુંદર ઝેકણો ઘટ. માત આશા૦ ૫
કાજળશુ નેણ સમારીયાંજી,
માએ કાઢી કેશરની આડ, માત આશા ૧૦
આડ મધ્યે ચોખા ચોડીયા જી
જાણે ઈંદુ પ્રગટયો આકાશ. માત આશા૦ ૭
માને બાયે બાજુબંધ બેરખાં જી,
ગાના સુરીનર સરવે દાસ. માત આશા૦ ૮
માને પગે તે નેપુર વીંછીયા જી;
તેને ઝાંઝર લગર પાસ, માત આશા૦ ૯
ચોસઠ બેની મળી સમટી જી;

માએ માંડયો છે નૈતમ રાસ. માત આશા૦ ૧૦
કનક ગરબો શીર ધર્યો જી,
આવ્યે છે ચાચર ચોક, માત આશા૦ ૧૧
જોવા આવ્યા છે સર્વ દેવતા જી
ધન્ય ધન્ય કહે દેવલોક. માત આશા૦ ૧૨
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી જોવા આવીયાં જી ;
આવ્યા સવર્ગ થકી સર્વ દેવ. માત આશા૦ ૧૩
બ્રહ્મા વિષ્નુ જોવા આવીયાજી
આવ્યા કૈલાસ થકી માહાદેવ માત આશા૦ ૧૪
ત્યાં ગાંધર્વ ગાન કરે ઘણું જી
ત્યાં નારદ તુમર વાય. માત આશા૦ ૧૫
ત્યાં જય જય બ્રહ્મા ઉચરે જી ,
ત્યાં પુષ્પની વ્રષ્ટી થાય, માત આશા૦ ૧૬
સંવત શતર ચોકાણુંવો જી
ઉતમ આસુ માસ. માત આશા૦ ૧૭
તીથી તેરશ શનીવાર છે જી
શીવરામ તારો દાસ માત આશા૦ ૧૮
ગાય શીખે ને સાંભળે જી ,
તેને કૈલાશ હોજો વાસ. માત આશા૦ ૧૯
આશાપુરાને આરાધસે જી ,
તેનો વૈકુંઠ હોજો વાસ માત આશા૦ ૨૦

આળ લીલાનો ગરબો ૬૭ મો

ગણપતિ લાગુંછુ પાય, ગુંઠ ગરબો ગવાનું મન ધરૂ
સમરૂ. સારદાજી માય; સત વાણી વિષ્નુની ઉચરૂ. ૧

વાસુદેવ તણી નાર, વા૦ જેનું નામ છે દેવકી રે;
પામ્યા દેવ મોરાર પા૦ આજ આંખા સેવા થકી રે. ૨
જેનો વીર છે કંસ જે૦ મથુરાં પુરીનો રાજીયો રે,
કાઢયો ભગનીનો વશ કા૦ મુરખ મનમાં ન લાજીયો રે
જેને મારવા ખટ બાળ; જે૦ હઇયેહીં શાથી નવ ડર્યો રે
સમે આવી પોત્યો કાળ સ૦ કુંભ પાપે પુર ભર્યોરે ૪
દેવકી ભજે ભગવાન દે૦ અમને આશાછે તમ તણીરે
વીનતી સુણજો મારાજ વી૦ સુદ્ધ લેજો ત્રીકમ ધણીરે,
જેપું વિશ્વ આધાર, જે૦ દીન જાણી દયા કરીરે;
ધરયો અષ્ઠમો અવતાર ધ૦ પૂરણ પ્રગટયાછે શ્રીહરીરે,
જાણે કોટી ઉગ્યા ભાણ, જા૦ એવુ તેજ ત્રીકમ તણુરે
તેને કરીએ પ્રણામ તે૦ ધ્યાન ધરીએ પરીબ્રહ્મનુ રે,
વાસુદેવ જાણે એમ, વા૦ રખોત જાગી પડેરે;
પુત્ર લઇ ચાલ્યા તતખેવ; પુ૦ ગોકુળ ગામને ગાદરે રે ૮
જમુનાજીએ દીધો માગ; જ૦ શેશનાગે છયા ધરીરે;
ગોકુળ મેહેલ્યા માહારાજ, ગો૦ સાથ લીધોછે વીજળીરે
મેલ્યા હતા રખવાળ, મે૦ શંક સર્વે આયુદ્ધ ધરીરે;
સર્વે પરમ્યા નિદ્રાય સ૦ વાત વેણે જાહેર પડીરે ૧૦
શયું કશને જાણ, શ૦ કંસ આવ્યો ધાડે ચડીરે.
થયુ હાળ કલોળ, થ૦ હુ.ક મથુરામાં પડીરે; ૧૧
ફુંકે દુખાડોને બાળ ફું૦ એના મારી કટકા કરૂરે;
બાળક લીધુ ખોળામાંય; બા૦ મુખ મારવાનુ મનધર્યુરે
વીજળી ઉડી આકાશ, વી૦ ભગ અણે કાધું હશેરે;
વાણી બોલી મકરા, વા૦ તારો વેરી ગોકુળ વસેરે; ૧૩

ઉભો થયો કંશ રાય, ઉ૦ મેં'હુ ઢીલુ કરી, જોઇ રયોરે
પછે વીચારયુ મન માંય, ૫૦ કેક શત્રુ પેદા થયોરે ૧૪;
દેવકીને વસુદેવ, દે૦ કાળી ગ્રહમાં તે લઇ ગયારે
ત્યાંથી ચાલ્યો તતખેવ; ત્યાં૦ ઘેડે પાખર નાખીયારે;
માતા જશોદાને ઘેર; મા૦ નાટારભ ત્યાં થાય છે રે
તરીયા તોરણ બંધાય, ત૦ મંગળ માતુની ગાય છેરે ૧૬
દુધે ઉડ્યા છે મેહ, દુ૦ સાકર કેરા કરા પડયારે
મદીર રગીત માગાજ. મં૦ કકુ કેરા દીધા છડારે ૧૭
બોલ્યા નદજી તાત, બો૦ મારાં ભાગ્ય ઉદે થયાંરે
મોતીયે ભરાવ્યાં થાળ, મો૦ ગાગર બેડાં ચડાવીયાંરે.
આવ્યા ચાગણને ભાટ આ૦ દાન દીધાં તેને ઘણારે,
ગોકુળ થયુ ગેગાટ, ગો૦ અબમાને વધામણાંરે ૧૯
પેરયાં પીતંબર ચીર, પે૦ કરમાં ગ્રહી છે કાંકાણી;રે
ગળે ગુંજામનો હાર, ગ૦ પગે ચડવાને ચાખડીરે ૨૦;
વાજે મ્રદંગને તાળ, વા૦ મદીર ઘાતાને આવીયાક,
માનો મોટો મહીમાય, મા૦ પુજા બહુ વિધ લાવીયારે,
શ્રીફળ લાવ્યા અપાર. શ્રી૦ જ્યાં બેઠા છે શ્રી હરીરે
માનો મોટો મહિમાય, મા૦ નેણે નીરખ્યાં છે નંદજીરે
પુણ્ય સાગમાછે માય, પુ૦ મુક્ત ફળે વધાવીયારે
થાશો અનાથના નાથ, થા૦ સરવે થાશે તે સુખીયારે ૨૩
થાશે પ્રથીના ભુપ, થા૦ પ્રજા સર્વને પાળશેરે
કાંઇ કારણ સ્વરૂપ, કાં૦ સોક સરવેના ટાળશેરે ૨૪
માએ શીર મેલ્યો હાથ, મા૦ ખડખડી અબા હસ્યારે
કરશે કંશનો નાશ, ક૦ દુઃખ ક્રશના આવી ધસ્યાં રેર૫

ગાયો ચારી ગોવીંદ ગા૦ રાશ રચ્યો છે તનમારે
વેણાં વાગે રસાળ, વે૦ બેઠું રાધકાના તનમારે ૨૬
રાધકાજી આવ્યાં ત્યાંયે, રા૦ સંગ ટોળાં ગોપી તણાંરે
એનાં શાકરૂ વખાણ. એ૦ હાણ લીધાં દસ્ત્રી તાણાંરે ૨૭
બાળ ચરિત્ર અપાર, બા૦ એક મુખે તે શા કહુરે
બાળ ચરિત્ર અપાર, બા૦ અકળ ગતમાં તે નવ લહુરે ૨૮
કસુંબી બાંધી છે કોર ક૦ કાંધે નાખી કાંબળીરે
વાલો કરે છે કોલોળ, વા૦ સુરત જોતાં છે શામળીરે ૨૯
કેતાં થયો વિસ્તાર, કે૦ વાંચે વેદ પુરાણમાંરે
આવ્યો ગોકુળનો છઇ, ગા૦ સંવત સતર અગ્યારમાંરે
નેણે ચંચળ ચકોર, નૈ૦ સુરત વદન સોહામણું ત
કરે ગોપી સંગે ગાન, ક૦ વરસ વીત્યા અગ્યારમાંરે
એના પરાક્રમ અપાર, એ૦ વેદ વ્યાસની વાણીમાંરે
કંસ કરે આનંદ, કં૦ હસ્તી ઘેઠાને પાલખાંરે ૩૨
સામો મળ્યો કશ રાય, સા૦ ફેરા આલી પછાડીયોરે
એનો ઉઠાડયો હંશ, એ૦ સેજ સ્વર્ગે પમાડીયોરે ૩૩
થયો મથુરાનો રાય, થ૦ માત તાતને છોડીવીયારે
આનંદ વાધ્યો અપાર, આ૦ સજન સર્વે તેડાવીયારે ૩૪
વૈભવ કર્યા નવ જાય, વૈ૦ રમે ગોપીના સાથમાંરે
કુંડે મે ફેરાં માટ, ફે૦ જોડી દકુલ્લો હાથમાંરે; ૩૫
એના ચરિત્ર અપાર, એ૦ વાતો વર્ણવે આઠમાંરે
ભેળગાં દેવકીજી માત, બે૦ મે તો માન્યાં કે નોરતાંરે
આશુ આવી નવરાત્ર, આ૦ રૂપો ઘોર તેડાવીયારે
માંડવીની સોભાય માં૦ પાન બીડા વેહેંચાવીયારે ૩૬

કીધાં અષ્ટમીના હોમ, કી૦ શીર ખાંડ હોમાવીયારે
આ ૧૫ રાણાની નેમ, આ૦ ભોજન બહુ વીધ લાવીયારે
તું ચા ત્રીભુવન રાય, તું૦ સૌનો તારી કીધી ગતીરે
એમ કહે કરજોડ, એ૦ ભટ વલ્લભની વીનતીરે 3૯

રામનાથનો ગરબો ૨૮ મો

પ્રથમ ગુણપતીને નીત્ય પાએ લાગીએરે લોલ;
સુદ્ધ બુદ્ધ વાણી તુજ પાસે માગીએરે લોલ. ૧
બ્રહ્મ તનીયા સમરૂં માત સરસ્વતીરે લોલ.
મુજ મુઢમાં મતી તો કાંઇએ નથીરે લોલ. ૨
હંસ વાહની સેવકની સાર કરે રે લોલ.
મુજ બાળકના વચન રૂદે ધરે રે લોલ, ૩
કાળીદાસને માતાંજીએ કીધો કવીરે લોલ.
તુજ પસાએ કરીને વાણી હવીરે લોલ. ૪
વ્યાસ પુરાણીક સુતને રૂદે વસીરે લોલ.
જઇ મુની શીરંચીની વારે ધસીરે લોલ. ૫
બ્રહ્મ રાક્ષસ અંતર પટ બાંધીયારે લોલ,
સદા શીવ ઉપર તપ સાધીયારે લોલ. ૬
હું થી સ્તુતી થસે માતાજી તણીરે લોલ.
ગરબી ગાશું તે રામનાથજી તણીરે લોલ. ૭
જે કોઇ સમરે અખંડ રૂપ શીવને લોલ;
જમ કીંકરનો ભય નહીં જીવનેરે લોલ. ૮
બેઠો આસન વાળીને જપે શીવનેરે લોલ,
દુષ્ટ દુખ દીએછે અતી જીવનેરે લોલ. ૯
કીરી કુંડને તે અગની પરજાળીયારે લોલ,

છેદી શીશને આપે પોતાનાં બાજીયાંરે લોલ. ૧૦
ત્યારે કોપા ખાંથી છે મન શીવનેરે લોલ.
હવે રક્ષા કરૂ જઇ એના જીવનેરે લોલ. ૧૧
રામનાથ આવ્યા છે ક્ષણું એકમાંરે લોલ.
માગ્ય માગ્ય કહુ છું વીવેકમાંરે લોલ. ૧૨
માગુ લંકા કેરો ગઢ તો આપો તમેરે લોલ.
ચૌદ ચૌકડીનુ રાજ અમો કરૂરે લોલ. ૧૩
બાર મેઘ આવીને પાણી ભરે રે લોલ.
દેવ તેત્રીસ આવીને સેવા કરે રે લોલ. ૧૪
કામધેનુ આવીને ચમરી ધરે રે લોલ.
ચાંદા સુરજ આવીને મુજરો કરે લોલ. ૧૫
વાયુ વિધાત: વચને મારે રહેરે લોલ
નવ ગ્રહ તો ઢોલીએ મારે હળેરે લોલ. ૧૬
કેંપ દેશના રાજા મુજથી ડરે રે લોલ.
ચૌદ લોકમાં આણ તે માહારી ફરે રે લોલ. ૧૭
સ્વામી એવાં વરદાન અમે માગીયાંરે લોલ,
નીજ સેવક જાણીને સ્થીર થાપીયારે લોલ ૧૮
ત્યારે શીવે કહ્યું તે થાશે સહીરે લોલ,
એવાં વચન લઇને ચાલ્યો વહીરે લોલ. ૧૯
વૈકુંઠ નાથે અંતરમાં એવું ધાર્યુરે લોલ.
હવે શીવે તો કામ પુરૂં કરયુંરે લોલ. ૨૦
દૈત ચાલ્યો છે મન ઉલાસમાંરે લોલ.
તેને સમે નારદજી સામા મળ્યારે લોલ. ૨૧
દૈત કહે છે મુણો એક વીનતીરે લોલ.

મુજ મેહેર કીધી છે ગીરીજાપતિરે લોલ. ૨૨
દશ દશના રાજા મુજથી ડરે રે લોલ.
વાયુ વિધાતા વચને મારે રહેરે લોલ. ૨૩
સ્વામી એવાં વરદાન અમને આપીયાંરે લોલ.
નીજ સેવ જાણીને સ્થીર થાપીયા રે લોલ ૨૪
ત્યારે નારદ કહેછે તમે સાંભળો રે લોલ.
વસ્તુ લીધા વિના તું કાં ભુંડો ભમેરે લોલ; ૨૫
ઋષી ગોર કહોતો કરૂ સહીરે લોલ.
એવા વચન સુણીને ચાલ્યો વહીરે લોલ. ૨૬
હાક મારીને દેત ભુજા ફેરે લોલ.
એની હાકથી કૈલાશ થરહરીરે લોલ. ૨૭
ધુજ્યો પર્વતને અબીકાજી ભડક્યારે લોલ,
માતા ઉમીયાજી મનમાં થડક્યારે લોલ, ૨૮
સ્વામી આપણાં નીવાસને આ શું થયુરે લોલ.
નીલા પર્વત ધુજાવીને ફુર્‌ગ ગયુરે લોલ. ૨૯
ત્યારે ક્રોધ વાપ્યો છે મન શીવનેરે લોલ.
હકે શ્રાપ આપું તે એના જીવનેરે લોલ. ૩૦
દુષ્ટ રાજ કરે તું આષ્ટ ઘડીરે લોલ.
તેને સમે રાવણને ચિંતા પડીરે લોલ. ૩૧
રામનાથ કહીને અંતર થયારે લોલ,
ઋષી નારદ તે વૈકુંઠમાં ગયારે લોલ; ૩૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ કેરા જંતુનેરે લોલ.
દુષ્ટ કષ્ટ દીએ છે અતી સંતુનરે લોલ. ૩૩
ચૌદ લોક મારે વશ થઇ રહ્યુંરે લોલ.

ક્ષણું એકમાં તો વીશ્વને કંપાવીયું લોલ. ૩૪
દેવ વાણી થઇ છે આકાશથીરે લોલ,
દેવ અવતરો કપી અવતારથીરે લોલ. ૩૫
રામચંદ્રજી પ્રભુજી પોતે અવતર્યારે લોલ.
રાજા દસરથ ઘેર જઇ પરવર્યારે લોલ. ૩૬
જોગમાયા સીતાજી પોતે થયારે લોલ.
રાજા જનક ઘેર તે અવતર્યારે લોલ. ૩૭
રાજા જનક પડયો છે અતી શોકનારે લોલ.
આવુ રૂપ નથી ત્રણ લોકમાં લોલ ૩૮
રૂપ સુંદરી પુત્રીને હવે કયાં દઉરે લોલ.
રૂષી ગોરને પુછીને જગન આદરૂરે લોલ. ૩૯
રાજા જનકે લખી છે કંકોતરીરે લોલ.
ભુમી ઉપરને દેવ પાસ પરવરીરે લોલ. ૪૦
દેવ લોકથી તો દેવને તેડાવીયારે લોલ.
મળી દેવ જાનક વે આ યરે લોલ. ૪૧
રૂશી રૃષ્ટિ અગસ્ત ત્યાં આવીયારે લોલ.
નાગ લોકમાંથી નાગને તેડાવીયારે લોલ. ૪૨
બેઠા દેવ દાનવની સભા કરીરે લોલ.
હાક મારીને ઉઠયા છે લંકા ધણીરે લોલ. ૪૩
ભુજા વીશ સહિત વળગી રહયોરે લોલ.
દેવ દાનવ તે જોતાં ઝાંખો પડયોરે લોલ. ૪૪
રામચંદ્રજી પ્રભુજી ત્યાં પધારીયારે લોલ
ણુ ક્ષણ એકમાંતે ધનુષ્યા પાસે આવીયારે લોલ. ૪૫
પ્રથમ ધનુષ્યની તો પુજા કરીરે લોલ.

મનુષ્ય લીધું છે કરમાં ગર્વરે લોલ. ૪૬
દેવ દાનવ જોતાં કટક કરયું રે લોલ.
રામક દ્રજીએ કામદેવનું કરયું રે લોલ. ૪૭
વરમાળા તો રામને કંઠે ધરાંરે લોલ.
જોગ માયા સીતાજી તને વરીરે લોલ ૪૮
પ્રભુ સીતા સહીત વન આવીયારે લોલ.
મૃગ કંચન તણું મારવા ગયારે લોલ. ૪૯
પુઠ થકી રાવણ બહુ પાપીયોરે લોલ.
સતી સીતાજીને તે હરી ગયોરે લોલ. ૫૦
મૃગ મારીને રામચંદ્ર આવીયારે લોલ.
દુખી થાનકને બહુ દુઃખી થયારે લોલ. ૫૧
ખોળે કામનીને ચૌદ લોકનો ધણીરે લોલ.
પછે ગોત કરી છે સીતા તણીરે લોલ. ૫૨
વેગ થકી હનુમંત ત્યાં ગયારે લોલ;
બાળી લંકાને વન મધે આવીયારે લોલ. ૫૩
સતી સીતા તણી શુદ્ધ લાવીયારે લોલ;
પાજ બાંધીને પ્રભુજી ત્યાં ગયારે લોલ. ૫૪
ઘણ લકો સામા તે માંડયા મોરચારે લોલ;
ભભીક્ષણ સામા જઈને હરખ્યારે લોલ. ૫૫
પ્રભુજીએ વચન તેને આપીયોરે લોલ;
ધણી લંકાનો સ્થીર કરી સ્થાપીયોરે લોલ. ૫૬
કુંભકરણ રાવણ બેઉ મારીયારે;
પ્રભુ સીતા વાળીને ઘેર લાવીયારે લોલ. ૫૭
વ્યાસ કહે શ ણ્નો ગુણ લ ા ે ે લોલ.

ગરબી ગાયે તેના ચીત્તમાં શંભુ વસેરે લોલ. ૫૮

આનંદનો ગરબો ૨૯ મો

ગરબા છંદ.

આજ મને આનંદ; ધ્વાયો અતી ઘણો મા;
ગાવા ગરબા છંદ, બહુચર માત તણો મા,
અળવે આળપપાળ, અપેક્ષા આણી મા;
છો ઇચ્છા પ્રતિપાળ દ્યો અમ્રત વાણી મા. ૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ, વાસ સકળ તારો મા;
બળ કરી સંભાળ કર ઝલો મારો મા. ૩
તોતળા મુખ તન, તોતોતો કહે મા,
અર્ભક માગે અન્ન, નીજ માત મન લે મા. ૪
નહી સત્ય અપસત્ય. કહી કાંઇ જાણું મા;
કળી કહાવ્યા કાવ્ય મન મિથ્યા આણુ મા. ૫
કુલજ કુપાત્ર કુશિલ; કર્મ અકર્મ ભરચો મા;
મુગ્ખનાં આગુ મીલ, રસ રટવા વિચારચો મા. ૬
શુઢ પ્રમાણે મત્ય, મન મિથ્યા પ્રપી મા,
કોણ લહે ઊતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
પ્રહ્મ પરમ પ્રચંડ, પ્રબળ ન-પળ મીછુ મા,
પુરણ પ્રગટ અખંડ, અજ્ઞ થકો ઇચ્છુ મા. ૮
અર્ણો ઓછે પાત્ર, અક્કલે કરી આણુ મા;
પામુ નહી પલ માત્ર, મન જાણું નાણું મા. ૯
રસના જુગ્મ હજાર, તે રટતે હારયો મા,
ઇશો અરા લગાર, લે મન ગમારો મા. ૧૦

મારકંડ મુંનીરાય, મુખ માહાતમ ભાખ્યું મા
જે મુની રૂષી જેવાય, ઉર અંતર ભખ્યું મા. ૧૧
આણગણ ગુણ ગતી જોત* ખેલ ખરો ન્યારો મા.
માત જાગતી જોત, જળહળતો પાળો મા. ૧૨
જશ તૃણવત ગુણગાય, કહુ ઉરળ ગુડળ મા,
ભરવા બુદ્ધી બે હાથ, ઓધામાં ઉડગ મા. ૧૩
પાગ નમાવી શીશ, કહુ ઘેલું ગાંડુ મા,
મત ન ધરશો રીસ, છે ખોલુ ખાડુ મા. ૧૪
આદી નીરંજન એક, અલખ અક્કલ રાણી મા.
તુજથી અવર અનેક. વિસ્તારતાં જાણી મા. ૧૫
ખડિ। અરછ સૃષ્ટ, સેજ સ્વભાવ અલપ મા;
કવચિત કરૂણા દ્રષ્ટ, કૃત કૃત કોટી કલ્પ મા. ૧૬
માતંગો મન મુક્ત, રમવા કિધું મન મ;
જોતા જુક્તિ અજુક્ત; રચિયાં ચૌદ ભુવન મા. ૧૭
નીર ગગન ભુતેજ, સૈકુજ કરી નિરમ્યો માં,
મારૂત વશ જે જેન, ભાંડ કરી ભરમ્યો મા. ૧૮
તત્ક્ષણ તનથી દેહ, ત્રણ કરી પેંદા મા;
ભવ કૃત કરતા જેહ, સરજે પાળે સદા મા. ૧૯
પ્રથમ કર્યો ઉચ્ચાર, વેદ ચાર વાયક મા;
ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર, ભુભગવા લાયક મા. ૨૦
પ્રગટી પચ મહા ભુત, અવર સર્વ જેકો મા;
શક્તિ સર્વ સંજુક્ત, શક્તિ વિના નહો કો મા. ૨૧
સુગ મહિ મરણ, મહા મારેશ્વરો મા;

---

* જ્યોત.

જગત ચરાચર જાણ, જય વિશ્વેશ્વરી માં. ૨૨
જળ મધ્યે જળશાયિ, પોઢયા જગજીવન મા;
ત્યાં અંતરીક્ષ આઈ, ઓળે રાખી તન મા. ૨૩
વ્યોમ વિમાનની વાટ, ઠાઠ ઠઠયો આછો મા;
ઘટ ઘટ સરખે ઘટ, કાચ બન્યો કાચો મા. ૨૪
અજરજ ગુણ અવતાર, અંકારે જાગી મા;
નિર્મિત કીત નર નાર, નખ શીખ નારાયણી મા ૨૫
પશમને પશુ પંખા, પૃથક પૃથક મણી મા;
જુગ જુગ માંહે ઝાંખી, રૂપે રૂદ્રાણી મા; ૨૬
ચખે ચંચળ ચિત્ત, વચ ચાહના ટાકા મા,
જાણવવા જન મન, મંપ માતા કીકી મા. ૨૭
જળચર તૃણચર વાયુ, ચરવારી ચરતા મા;
ઉદર ઉદર ભરી આપ, તું ભવની ભ્રાતા મા. ૨૮
જો તમોને સત્ય; ત્રિગુણાત્મ ત્રાતા મા;
ત્રીભુવન તારણ તત્ત્વ, જગત તણી જાતા મા. ૨૯
જ્યાં જેમ ત્યાં તેમ રૂપ; તેજ ધર્યાં અધિકે મા;
કોટી કલ્પિત ધુપ, કોઈ તુજને ન કળે મા. ૩૦
મેરૂ શિખર મહીગાથ, ઢોળામઠ પાસે મા;
બળી બહુચર આઈ, આધ વસે વાસો મા. ૩૧
ન લહે બ્રહ્મા ભેદ. ગુણ ગતિ તાહેરી મા;
વાણી વખાણે વેદ, શી મતી માહેરી મા. ૩૨
વિભણ વિમાશી મન. ધન્ય એમ ઉચરીઆં મા;
અવર નહીં તું થી અન્ય, બાળી બહુચરીઆ મા. ૩૩
માને [illegible] મા,

જાણે સુરપતી શેષ, સહુ તારે લીધે મા. ૩૪
સહસ્ત્ર ફેણાધર શેષ, શક્તિ સબળ સાધી મા;
નામ ધરયું નાગેશ, કીર્ત્તિ તો વાધી મા. ૩૫
મછ કચ્છ વરાહ, નૃસીંહ વામન થઈ મા;
અવતારો તારાહ, તે તુજ મહાત્મ હઈ મા. ૩૬
ફરશુરામ શ્રી રામ, રામ બળી બાળ જે મા,
બુદ્ધ કલંકી નામ, દશ વિધ ધરી દેહે મા. ૩૭
મદેય મથુરાંથી બાળ, ગોકુળતો પોતું મા;
તે નાંખી મોહ જાળ, બીજું કંઇ નોતું મા. ૩૮
કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર, કળી કારણ કીધું મા;
ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થૈ દર્શન દીધું મા. ૩૯
વ્યંડળને વળી નાર, પુરૂષ-પણે રાખ્યાં મા;
એ અચરજ સંસાર, શૃતી સ્મૃતીએ ભાખ્યા મા. ૪૦
જાણી વ્યંડળ કાય, જગમાં અણજુક્તી મા;
મા મોટે મહીમાય, ઇંદ્ર કયે યુક્તી મા. ૪૧
મેરૈરાગણ નથો મેર, કીધો રવૈયો સ્થીર મા;
કાઢયાં રત્ન એક તેર, વાસુકીનાં નેતર મા. ૪૨
સુર સંકટ હરનાર, શેવકને સનમુખ મા;
અવગતી અગમ અપાર; આનંદી નીધીસુખમા. ૪૩
જનકાદીક મુની સાથ, શેવે વિવિધ વિધે મા;
આરાધી નવ નાથ, ચોરાશી સીધે મા. ૪૪
આવી અયોધ્યા ઇશ, નામી શીશ વળ્યા મા;
દશ મુસ્તક ભુજ વીશ, છેદી શીત મળ્યા મા ૪૫
નૃપ ભીમકની કુમાર, તમ પુજે પામી મા;
રૂકમણી રમણ મુરાર, મન ગમતો સ્વામી મા

રાખ્યા પાંડુ કુમાર, છાના સ્ત્રી સંગે મા,
ત્યાં ત્સર એક બાર, વાસ્યા તમ અંગે મા. ૪૭
બાંધ્યો તન પ્રદુમન છુટે નહી કેથી મા,
સમરી પુરી સખન, ગયો કારાગ્રેહેથી મા. ૪૮
વેદ પુરાણ પ્રમાણ, શાસ્ત્ર શકળ સાખી મા,
શકતી અષ્ટી મ ડળ, સર્વ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯
જ્યાં જ્યાં જગતી જોઇ, ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા,
સમવીત ભ્રમવીત ખોઇ, કહી ન શકુ કેવી મા.૫૦
ભુત ભવીશ વર્તમાન, ભગવતી તું ભવની મા,
આદ્ય મદ્ય અવશાન, આકાશે અવની મા. ૫૧
તીમર હરણ શશી શુર, તે તારો દીકો મા,
અમી અગ્ની ભરપુર, થઇ પોખો શોખો મા. ૫૨
ખટ રીતુ રસ ખટ મારા, દ્વાદસ મતીં બધે મા,
અંધકાર ઉજાસ, અનુક્રમ અનુ સાધેમા. ૫૩
ધરતી તળ ધન્ય ધન્ય; ધ્યાન ધરે નાવો મા;
પાક્ષણ પ્રજા પ્રજન આણચીંત્વ્યાં આવો મા. ૫૪
સકળ સમ્ટકી સુખદાઇ, પય દધિ ઘૃત માંહી મા,
સર્વે રસ સરસાઇ, તું વીણ નહી કાંઇ મા. ૫૫
સુખ દુખ એ સંસાર, તારાં નિપાયાં માં;
બુદ્ધિ બળને બળે આહાર, ઘણું ડાહ્યાં વાહ્યાં મા.
ક્ષુધા તૃષા નિદ્રાય, લઘુ જોબન વૃદ્ધા મા;
શાંતિ શુર સીમાય, તું શધળે સીદ્ધા મા. ૫૭
કામ ક્રેધ મોહે લોભ, મદ મત્સર મમતા મા;
તૃષ્ણાયો સ્થીર થોભ; શરમ ધરે શમતા મા. ૫૮
અર્થ ધર્મને કામ; મોક્ષ તું મોહ માયા મા;

તન તનનો વીશ્રામં, ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
ઉદ ઉદારણ અસ્ત, આદ્ય અનાદિની મા.
ભાષા ભુર સસ્મત; વાક વીવાદની મા; ૬૦
હરખ હાસ્ય ઉપહાસ્ય, કાવ્ય કવીત વીત્ત તું મા
ભાવ ભેદ નીજ ભાષ્ય, ભકતીભલી ચીત્ત તું મા.૬૧
ગીત નરત વાજીત્ર, તાળ તાન માને મા,
વાણી વીવીધવીચીત્ર, લેણ અગણીત ગાને મા. ૬૨
રતી રસ વિલસ વિલાસ, આશ સકળ જગની મા
તન તન મન મધ્ય વાસ મન મોહ માયા મગ્નીમા
જાણ અજાણે જગત, બે ખાંધાં જાણે મ;
દાજીવ સરળ આ શ્રુષ્ટ સૌ સરખાં માણે મા ૬૪
વીવીધ ભોગ મરજાદ, જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા;
ગરથ સુગત નિરવાદ, પદ પોતે રાખ્યું મા. ૬૫
જળ થળ શાખા પત્ર પુષ્પ ફળે ફળતી મા;
પરણ માત્ર એક અંત્ર, રસ ખસ વિચરતી મા.૬૬
નીપટ અટપટી વાત, નામ કહુ કીનું મા;
સરજી સાતે ધાત, માત અધિક શોનુ મા. ૬૭
રતન મણિક માણીક, નંગ મઢયાં મુક્તા મા;
આભા અટ અધિક, અન્ય ન સંજુક્તા મા. ૬૮
નીલ પીત આરક્ત, સ્યામ સ્વેત સરખી મા;
ઉભય વ્યક્ત અવ્યક્ત, જગ જેવી નરખી મા. ૬૯
નગ જે અષ્ટકુળ આઠ, હીમાંચળ આદ મા;
પવન ગવન ઠઠી ઠાઠ, તુજ રચીતા બાધે મા. ૭૦
વાપી કુપ તળાવ, તું સરીત સીંધુ મા;
જગ તારણ જે નાવ તુ તારણ બંધુ મા. ૭૧

વૃક્ષ વન ભાર અઢાર, ભુ ઉપર ઉભા મા;
કૃત્ય કર્મ કરતાર. કોશ વીંચી ભાકુ મા. ૭૨
જડ ચૈતન અભીધાન, અંશ અંશ ધારી મા;
માનવી મોટે માન એ કરાવ્યો તારી મા. ૭૩
વરણ ચાર વીધી કર્મ, ધર્મ સહીત થાપી મા;
બેને ભાર અપર્મ, અનુચર વર આપી મા. ૭૪
વાડવ વહ્નીની નીવાસ, સુમ માતા પોતે મા;
તૃસે આશ માત, જગત જોતે મા. ૭૫
લખ ચોરાશી જંત. સૌ તારા કીધા મા;
આણ્યો અસુરનો અંત, દંડ ભલા દીધા મા. ૭૬
દુષ્ટ દમ્યા કઇ વાર, દારૂણ દુઃખ દેતા મા;
દૈત્ય કર્યા સંહાર, જાગ જગન લેતા મા. ૭૭
શુદ્ધ કરણ સંસાર, કર તરશુળ લીધું મા;
ભુમી તણો શીર ભાર, હરવા મન કીધું મા. ૭૮
બહુસર બુદ્ધી ઉદ્દાર, ખળ ખોળી ખાવા મા;
અંતકરણ ભવ પાર, સાદ કરે સાવા મા. ૭૯
અધમ ઉધ્ધારણ હાર, આસનથી ઉઠી મા;
રાખણ વ્યવહાર બુદ્ધી બાંધી મુઠી મા. ૮૦
આણી મન આનંદ, મા માંડયા પગલાં મા;
તેજ કીરણ રવી ચંદ્ર, દો નાનાં ડગલાં મા. ૮૧
ભર્યા કદમ બે ચાર, મદમાતી મદઝર મા;
મનમાં કરી વીચાર, તેડાવ્યો અનુચર મા. ૮૨
કુર્કટ કરી આરોહ, કરૂણા કર ચાલી મા;
નખ પંખી મેલ્યોહ; પગ પ્રથ્વી હાલી મા. ૮૩
ઉડીને આકાશ, થઇ અદભુત આવ્યો મા;

અધક્ષણમાં એક શ્વાસ, અવનીતળ લાવ્યો મા.૮૪
પાપી કરણ નીપાત, પ્રથ્વી પડ માંહી મા;
ગોડયું મન ગુજરાત, ભીલાં ભડ માંહી મા, ૮૫
બોળી ભવાની માય, ભાવ ભલે ભાળે મા;
કીધી ઘણી કૃપાય, ચુવાળે આળે મા. ૮૬
નવ ખંડ ન્યાળી નેટ, નજર વજર પેઠી મા;
ત્રણ ગ.ામ તર બેટ, ઠેડ ઠરા બેઠી મા. ૮૭
શેવક શરણાં કાજ, શાખલપુર શેડે મ;
ઉઠયો એક અવાજ, દેડાણા નેડે મા. ૮૮
આવ્યા અસરણ શર્ણ, અતી આનદ ભર્યાં મા;
ઉદીત મુદીત રવી કર્ણ, દસ દીશ જસ પસર્યાં મા.
સકળ સમય જગ માત, બેઠાં ચિત્ત સ્થિર થઇ મા;
વસુધામાં વીખીયાત,, વાત વાયુ વીધી ગઇ મા.
જાણે જગ બધ જોર, જગ જનની જોખે મા;
અધીક ઉડ.ડયો સોર, વાસ કરી ગોખે મા. ૯૧
ચાર ખુંટ ચોખાણ, ચરચા એ ચાલી મા;
જન જન મ.ી મુખવાણ, બહુચર બીરદાળા મા.
ઉદો ઉદો જયકાર, કીધો નવ ખડે મા;
મંગળ વરત્યાં ચાર, ચૌદ બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
ગાજ્યા સાગર સાત, દુધે મેહ વુડયા મા;
અધર્મ ધર ઉતપાત, સૌ કીધા જુઠા મા. ૯૪
હરખ્યા સુરનર નાગ, મુખ જોઇ માતાનું મા
અવીલોકી અનુરાગ; મન મુનો સરખાનું મા.૯૫
નવ ગ્રહ નમવા કાજ, પાગ પળી અવ્યા મા;
ઉપર [illegible]નારવા [illegible] મ[illegible]ી મ[illegible]ા લાવ્યા મા ૯૬

દસ દીશાના દીગપાળ, દેખી દુઃખ વામ્યાં મા;
જનમ મરણ જ જાળ, મટતાં સુખ પામ્યાં મા.૯૭
ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન, નરત કરે રંભા મા;
સુર સ્વર સુણતાં તાન, ગતી થઇ ગઇ સ્થંભા મા.
ગુણનીધી ગરબો જેહ, બહુચરમા કેરો મા;
ધારે ધારી દેહ, સફળ ફરે ફેરો મા. ૯૯
પામે પદાર્થ પાંચ, શ્રવણે સાંભળતાં મા;
નાવે ઉની આંચ, દાવાનળ બળતાં મા. ૧૦૦
શસ્ત્ર ન અડકે અંગ, અધ શક્તિ રાખે મા;
નીત્ય નીત્ય નવ તે રંગ, ધર્મ કર્મ પાખે મા. ૧૦૧
જળ જે અકળ અઘાત, ઉતારે બેડે મા;
ક્ષણ ક્ષણ નીશ દીન, પ્રાત ભવ સંકટ ફેડે મા.૧૦૨
ભુત પ્રેત જાંબુક; વ્યંતર ડાકીણી મા;
નાવે આડી અચુક, સમરે સાકોણી મા. ૧૦૩
ચરણ ભરણ ગતી ભંગ, ખગ પંખવાળે મા;
ગુંગ મુંગ મુખ અંગ, વ્યાધી અગ્ની ટાળે મા.૧૦૪
શોણ વોહીણા નેણ, નેહે નેણાં આપે મા;
પુત્ર વીહીણા કેહેણ; કઇ મેણાં કાપે મા. ૧૦૫
ફળી કલ્પ તરૂ ઝાડ, જે જાણે તેને મા;
ભક્ત લડાવે લાડ, પાડ વીના કેને મા. ૧૦૬
પ્રગટ પુરૂષ પુરશાઇ, તુ આપે પળમાં મા;
ઠાલાં ઘેર ઠકરાઇ, દેદળ હુળ ભળમાં મા. ૧૦૭
નીરધનને ધન પાત્ર, તું કરતાં શું છે મા;
રોગ દોષ દુઃખ માત્ર, તું હરતા શું છે મા. ૧૦૮
હય ગજ રથ સુખપાલ; આશ વીના અજરે મા;

બીરદે બહુચર બાળ, ન્યાલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
ધર્મ ધજા ધન ધાન, ન ટળે ધામ થકી મા;
મહીપતી દેખુ માન, માના નામ થકી મા.૧૧૦
નર નારી ધરી દેહ, જે હેતે ગાશે મા.
કુમતી કર્મ કૃત એહ, થઇ ઉડી જશે મા; ૧૧૧
ભગવતી ગીત ચરીત્ર, નીત્ય સુણશે કાને મા,
થઇ કુળ સહીત પવીત્ર, ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
તુંથી નથી જે વસ્ત, તેથી તને તરપુ મા;
પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત, શી ઉપમા અરપુ મા. ૧૧૩
વારંવાર પ્રણામ, કરજોડી કીજે મા;
નીરમળ નીશ્ચય નામ, જનનીનુ લીજે મા. ૧૧૪
નમો નમો જગ માત, નામ સહસ્ત્ર તારે મા;
ગાત તાતને ભ્રાત, તું સર્વે મારે મા, ૧૧૫
સંવત શત દસ સાત, નેવુ ફાલ ગુણ શુધે મા;
તીથી તૃતીયા વીખ્યાત, શુભવાસર બુદ્ધે મા. ૧૧૬
રાજ નગર નીજ ધામ, પૂર નવીન મધ્યે મા;
અઇ આદ્ય વીશ્રામ, જાણ જગત બધે મા. ૧૧૭
કરી દુર્લભ સુલભ, રહુઘું છેવાડો મા;
કરજોડી વલ્લભ; કહે ભટ મેવાડો મા. ૧૧૮

દાણ લીલાનો ગરબો ૩૦ મો

મારે માંથે મહીના માટ, ગોકુળીએથી ચાલ્યારે;
જાદવ ઉભાં જળ જમુનને તીર, પાલવડે બધાણારે, ૧
એવી પ્રેમની મહારાજ, ઓઢ ડી હરી અમનેરે.
એમ ઉતારી લીધો માં નાથ, ઘટે નહીં હરી તમનેરે; ૨
એવા લુંડા કુરામાં આજ, ઉતારયાં હરીએ અમનેરે

એમ વરત વાંઢો માં મારાજ ઘટે નહી પ્રભુ તમનેરે,
એવાં દુધને સાકર થાળી પાઇને ઉછેર્યાં હરી અમનેરે
એમ વિખડાં થાળી નવ પાઓ ઘટે નહીં હરી તમનેરે.
એવાં આંગળીએ વળગાડીને આજ રમડયા હરી અમનેરે
હવે તરછોડી જાવ માં મારાજ ઘટે નહીં તમનેરે;
એમ ભેટયા રવિ ગુરૂ ભાંણ, ત્રીકમ અમને તારો રે;
એમ મુક્તદાશની પકડેલ બાંય, ભવ સાગર તારો રે

નીરગુણ નામનો ગરબો ૩૧ મો

ગરબો ગાએ તે નીરગુણ નામસારે લોલ.
જે કોઈ સ્યામ છે અકામને સકામનારે લોલ. ૧
આપે ચૈતન ઘન વ્યાપક અપાર છે રે લોલ.
ચૌદ લોકનો આધાર નીર્ધાર છે રે લોલ. ૨
જેની શક્તિઓ અનંત ને અનુપ છે રે લોલ.
એક ઇચ્છા શક્તિ તે ત્રીગુણ રૂપ છે રે લોલ. ૩
તેથી શીવ વિરંચી વીશ્નુ પેદા થયારે લોલ.
રચી વિશ્વ સકળ માંહે તે વ્યાપી રહ્યારે લોલ. ૪
ગુણ કામ ભેદ થકી નામ ત્રણ છે રે લોલ.
એક ચૌદ લોક વ્યાપક ચૈતન્ય છે રે લોલ. ૫
તેણે ઇચ્છાએ અનંતશક્તી આદરીરે લોલ.
બહુ નાટક રમવાને રચના કરીરે લોલ. ૬
દેવ દનુજ મનુજ પશુ આદી પુતળીરે લોલ.
પુન્ય પાપ તણાં સુત્ર વિશેસુતળ્યારે લાલ. ૭
પામી દેહ અભિમાન વડે ફુલીયારે લોલ.
સુત્ર ધારનાથ રૂદય થકી ભુલીયારે લાલ; ૮
કામ ક્રોધ લોભ મોહ જાળમાં પડયારે લોલ.

સહુ નાટક રમવાને ચાળે ચડયારે લોલ. ૯
કૈક અષ્ટ પેર ઘર તાણાં કામમાંરે લોલ.
કેક રાત દીવશ એશને આરામમાંરે લોલ. ૧૦
કૈક ધરે બહુ વેશ મન ભાવતારે વોલ.
હીંડે મુરખોને બહુ બીવરાવતારે લોલ. ૧૧
ધરે ધ્યાંન થઇ સીદ્ધ રચે ફંદનેરે લોલ
જુડા ઇશ બને જોઇ મતી મંદનેરે લોલ. ૧૨
કરે નીત્ય નવા વેશ પંથ જુજવારે લોલ.
બહુ મદીરો બનાવે જડ પુજવારે લોલ. ૧૩
વર્ણ ભેદ તજી ભ્રષ્ટ કરે શૂદ્રીનેરે લોલ.
દેવ ભુલવી વધારે વીષય દ્રષ્ટિનેરે લોલ. ૧૪
પીતળ પાના ચોડીને રચના ધરે રે લોલ.
ધામ ધુમ કરી પથીને રાજી કરે રે લોલ. ૧૫
કૈક રચના જોવાને ફરતા ફરે રે લોલ.
તેને ઇશ માની શીશ નામી કરગરે રે લોલ ૧૬
કૈક ચોર જાર સુર શાહુકાર છેરે લોલ.
વેશ નાટકનાં અનંત અપાર છેરે લોલ, ૧૭
ભુલી નાથને પાસાણ હીંડે પુજતારે લોલ,
શ્રુતી શ્રુમતી તણી વાત વણ બુઝતારે લોલ; ૧૮
ખાધી પાપ તણી પેટ ગતી નીચમાંરે લોલાં
થાય કીટને પતગ વીષ્ટા કીચમાંરે લોલ, ૧૯
કૈક કરી સુભ કર્મ દેવ લોકમાંરે લોલ.
જઇ ભોગવે અનંત સુખ અશોકમાંરે લોલ, ૨૦
કૈક જાણે છે શાસ્ત્ર મરજાદનેરે લોલ,
સાચા નાથને ભજેછે મુકી વાદનેરે લોલ. ૨૧

એક વ્યાપક ચૈતન સાર વેદનુરે લોલ,
જાણી ધ્યાંન ધરે ચૈતન અભેદનુરે લોલ. ૨૨
નીજ રૂપ લહી ઇશ શ્રુષ્ટીમાં ફરે રે લોલ.
જીવન્મુક્તા, મનોહર નવ ભય ધરે રે લોલ ૨૩

(શવ શકિતની આરતી ગરબો ૩૧ મો

જે અધા શકતી મા જે આધા શકતી;
અખડ બ્રહ્માંડ નીપાવ્યા પડવે પંડ્યે મા,
જયો જયો મા જગદબે ટેક
દ્વીતીયા બે સ્વરૂપ શીવ શકિત જાણું મા,
બ્રહ્મા ગુણપતી ગાવું હરી ગઉ હરી મા જયો૦ ૨
તૃતીયા ત્રગુ સ્વરૂપ ત્રીભુવનમાં બેઠાં મા
ત્રયસ્થકી તરવેણી તું તરવેણી મા. જયો૦ ૩
ચતુરા માહાલક્ષમીજી સચરાચર વ્યાપાં મા;
ચાર ભુજા ચો દશા, પ્રગટ્યાં દક્ષીણમાં, જયો૦ ૪
પંચમી પચ રૂષી, પંચમ ગુણપદમા મા,
પંચ શહસ્ત્ર ત્યાં સોહીએ, પંચે તત્વે મા જયો૦ ૫
પષ્ટી તું નારાયણી, મહીસાસુર મારયો મા;
નર નારીને રૂપે, વ્યાપ્યાં સગળે મા; જયો૦ ૬
સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવીની શેના મા;
ગૌ ગગા ગાયત્રી. ગૌરી ગીતા મા; જયો૦ ૭
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજા, આઇ આનંદા મા,
સુરવર મુનીવર જન્મ્યા, દેવ દૈત્યે મા, જયો૦ ૮
નવમી નવકુળ નાગ સેવે નવ દુરગા મા,
નવ રાત્રીના પુજન, કીધાં છે બ્રહ્મા; જયો૦ ૯
દસમી દસ અવતાર, જય વીજયા દસમી મા.

નોમા રામ રમાડ્યા, રાવણ મેલ્યો મા, જયો ૧૦
એકાદશી અગીયારશ, કાત્યાયની કોમા મા;
કામદુધા કાળીકા, સ્યામાને રામાં; જયો; ૧૧
બારશ બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા મા
બટુક ભૈરવ શોહાએ, તારા છે તુજમાં, જયો૦ ૧૨
તેરશ તુળજા રૂપ, તું તારૂણી માતા મ;
બ્રહ્મા વીષ્ણું સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા મા જયો૦ ૧૩
ચૈદશે ચૌદ રૂપ, ચંડી ચામુડા મા;
મારકંડે વખાણ્યા, ગાઇ શુભ કવીતા. જયો૦ ૧૪
પુનમે પુરણ કરી, રતભાવતી નગરી મા;
વશી તે માંહી વખાણી,શુણી કરજો કરૂણા. જયો૦ ૧૫
સંવત સતાવન સોળે તીથી ભાવે મા
સવત સોળે પ્રગટી, રેવાંની તીરે. જયો૦ ૧૬
શીવ શક્તીની આરતી જે ભાવે ગાશે મા;
ભણે શીવાનંદ સ્વામી, સુખ સંપતી થાશે. જયો૦ ૧૭

ઘેલા માતાની સ્તુતી
ભુજંગી છંદ.

પુરે પ્રેમથી હું પુજું માત ઘેલી,
ચઢી શોભતે વાહને આવ્ય વેલી;
ભલુ જોઇને ભાડલે ધામ કીધું,
દેવી દાસને તેં અતી સુખ દીધું ૧
કરૂં કાવ્ય હું આપના નામથી જે,
વળી દાન વીદ્યા તણું માત દીજે;
કરો મેહેરબાની સરે કામ મારૂં;

કહે *સુર ઇંદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૨
રૂં । દેશ પાંચળ ને સોધી લીધો,
જઇ ઘોતણે ઘેર તેં વાસ કીધો;
નમુ તુજને તો હરખે હૈયું મારૂં;
કહે સુર ઇંદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૩
અરે માત જે મુજ વાણી વસી છે,
કરી નામ કહેતાં મુને હસી છે,
વદ્દ ષોક વાણી ભગતુ ભાવ સારૂં;
કહે સુર ઇંદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૪

શ્લોક

અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણં,
કૃષ્ણ દામોદરં વાસુદેવં હરે. ૧
શ્રીધરં માધવં ગોપીકા વલ્લભં;
શ્રીજાનકી નાયકં રામચંદ્ર ભજે, ૨
અંગના મંગ નામં તરે માધવં માધવં;
માધવં ચંતરે ત્વાંગના. ૩
ઇથ માકલ્પ તે મંડળી મધ્ય ગે.સધ્ય;
ગોવેણુંના શ્રી દેવકી નંદનો. ૪

આરતી

માયા કુંડળની ક્રીયા મધ્ય મતી કાલી કલામાલીની
આતમી વીજ્યા જયા ભગવતી દેવી શીવા સભતી.૧
શકતી શંકર વલ્લભા સ્ત્રી નયની વાગ્વાહની ભૈરવી;
ઉંકારી ત્રીપુરા પુરા પર મહીમાતા કુંમાતી ધશી. ૨

સમાસ

* અમરચંદ.